40. EVFOLYAM, 23. SZÁM Ára: 3,– Ft 1984. JÚNIUS 7.

Ludas Matyi

– Legtöbben Hondát meg Mazdát kaptak az érettségire, nekem meg kiszúrnátok a szememet egy Trabanttal?!

PIACFELMÉRÉS

– Pontosan számolja, hányan káromkodnak miatta...

Pecázzon meztelenül

Kötelező nudizmus? A Naturisták Egyesülete és a Horgászszövetség szerződéstervezetet készített, amely szerint kimondanák: ha a horgász olyan területen kíván pecázni, ahol nudisták tanyáznak, neki is le kell vetkőznie. (Területbelépő váltása után, természetesen!) De csak akkor kell ledobnia a cuccait, „ha tömegesen fordulnak elő ruhátlan napozók, fürdőzők. Tavasszal és ősszel, amikor még csak néhány elszánt naturista napozik ruha nélkül, ruhában is lehet horgászni." Hogy miként dönti el a horgász, hogy vetkőzzön-e, vagy anélkül is előveheti-e a kukacát? Mennyi a néhány? Jogászok szerint legalább három, de lehet 5-6, vagy valamivel több is, azaz a horgásznak előbb népszámlálást kell rendeznie, majd egyeztetnie álláspontját az ottlevő naturistákkal arról, hogy mennyi aznap a néhány. „A naturisták partszakaszait csónakkal megközelítő horgász is köteles – idézem tovább a szerződéstervezetet – a naturista házirendhez alkalmazkodni, tehát ruha nélkül horgászni." Kivéve, ha csak néhány meztelen van a parton. Így ajánlatos távcsövet is vinnie magával, kizárólag azért, hogy a csónakban kellő távolságról tudjon népszámlálni. A miskolci Déli Hírlap, amely a szerződéstervezetet közli, mintaként ajánlja ezt valamennyi horgászegyesületnek.

Érdekes: nem is olyan rég még elismertetésükért küzdöttek a nudisták, most meg már mindenkit meztelennek akarnak látni a közelükben. De nem bántom őket, hiszen a konfrontációt kerülendő, meg akarják valósítani a békés együttmeztelenkedést. Miután azonban nem vagyok naturista (nyilvánosan) és horgászni is csak zavaros ügyekben szoktam, a szerződéstervezetet inkább a társadalmi egyenirányítás újabb mintájaként üdvözlöm. Mert bosszantó, hogy itt is, ott is egyesek ki akarnak virítani a sorból! Nemcsak horgászok, akik a meztelenek mellett felöltözötten megbontanák az egyensúlyt.

Az ÉS-ben olvastam, hogy a gimnáziumi osztályfőnöki órák egyik témaköre „a szerelmesek magatartása". Mert ugye ennek is egységesnek kell lennie? Akkor is, ha mondjuk egy naturista hölgyről meg egy még felöltözött horgászról és akkor is, ha két, a vizet messze elkerülő diákról van szó. Küzdjünk az általánostól eltérő magatartás ellen! Ahol meztelen a többség, mi is csak pucérok lehetünk. És ahol csak lógást látni... olyan esetekre célzok, amilyen faipari szakközépiskolásokkal is megtörtént: nyári gyakorlatukon a bútorgyárban nekivetkeztek a munkának és kétszer annyit teljesítettek, mint a legtöbb szakmunkás. Akik viszont rájuk támadtak: igazodjanak hozzájuk, mivel nem tűrhetik el, hogy nekivetkőzöttek legyenek a hanyag eleganciával dolgozgatók között. További szerződéstervezeteket kell hát kimunkálni mivel ilyenek csak hallgatólagosan vannak; ahol tömeges a lógás, nem szabad kemény munkával különcködni. Ahol erről és ennek okairól tömegesen hallgatnak, ne lógjunk ki a sorból azzal, hogy kimondjuk a meztelen igazságot!

Földi Iván

A felkínált lavór

Egy olvasó, aki – úgy tűnik – figyelemmel kíséri „második oldal, jobbra, fönt" írásaimat, kedvesen kötözködő levelében kötelességmulasztással vádol. Mint írja, megszokta már, hogy amit megjön a tavasz, menetrendszerűen megjön a Radványi sár-szidalmazó glosszája is: „Hiába szeretnénk a csillagokat fürkészni, ha folyton a lábunk alá kell nézni, nehogy beleragadjunk a sárba." (Kiemelés tőle.) Lassan kilábolunk a tavaszból, s még mindig nem jelent meg a sáros útjainkról siránkozó idényjellegű írás. Radványi nem a régi? Vagy a tavasz? Mert a sár az a régi – írja olvasónk –, csak ki kell pillantanom mátyásföldi házam ablakán...

A glosszaíró abban a hitben háborog (hőbörög?), a hibákon, hogy majdcsak elrestelli magát valaki. De többnyire csak a glosszaíró restellkedik végül: hússzor, harminszor elmondani valamit... Sárügyben én meg nem szólalnék már, ha nem a Népszabadság indíttat rá. Mert most illusztris lapunk riportere akadt rá a sárra. Meglepő: nem Mátyásföldön, nem Gyömrőn, hanem a BNV-n, országunk, népgazdaságunk nemzetközi kirakatában. Ötszáz forintot fizetnek egy parkolójegyért, s térdig érő sárba kell kiszállni a kocsiból. Mert az odahordott sódert egyszerűen elfelejtették szétteríttetni. Ehhez nem fűzök kommentárt, nem is kell. A cikket sem hoztam volna szóba egyedül a sárért. De más is van benne. Például az, hogy beáznak a pavilonok, nylonzacskók fogják fel a vizet a mennyezeten. Ezt nevezik svéd nylonzacskónak.

Ehhez, persze, el kell mesélnem egykori tanárunk (országoshírű költő) tréfálkozását. Egyszer megdicsértük, megcsodáltuk új kalucsniját. Svéd kalucsni, mondta mosolyogva. Svédországban tetszett venni? Nem, itthon. Akkor mitől svéd? Mert a hótól is **véd,** sártól is **véd.** Hát az a nylonzacskó attól is **véd,** hogy az értékes műszerek beázzanak, meg attól is **véd,** hogy a látogatók nyakába csorogjon az eső.

Rossz vicc, ugye? De nem az, amit a tanár úr mesélt, hanem amit a pavilonok építői műveltek.

Egyébként sem viccelődni akarok, hanem – szokásomhoz híven – segíteni. Van egy barátom, számítógép-konstruktőr, akinek van egy korszerű elképzelése a beázások ellen.

Felkínálja népgazdasági hasznosításra találmányát, a mikroprocesszoros lavórt, amely úgy van beprogramozva, hogy magától odamászik ahol becsurog az eső...

Radványi Barna

MÁV-GONDOK

– A középgenerációnak autója van, az öregeknek meg a fiataloknak nincs pénzük vonatra.

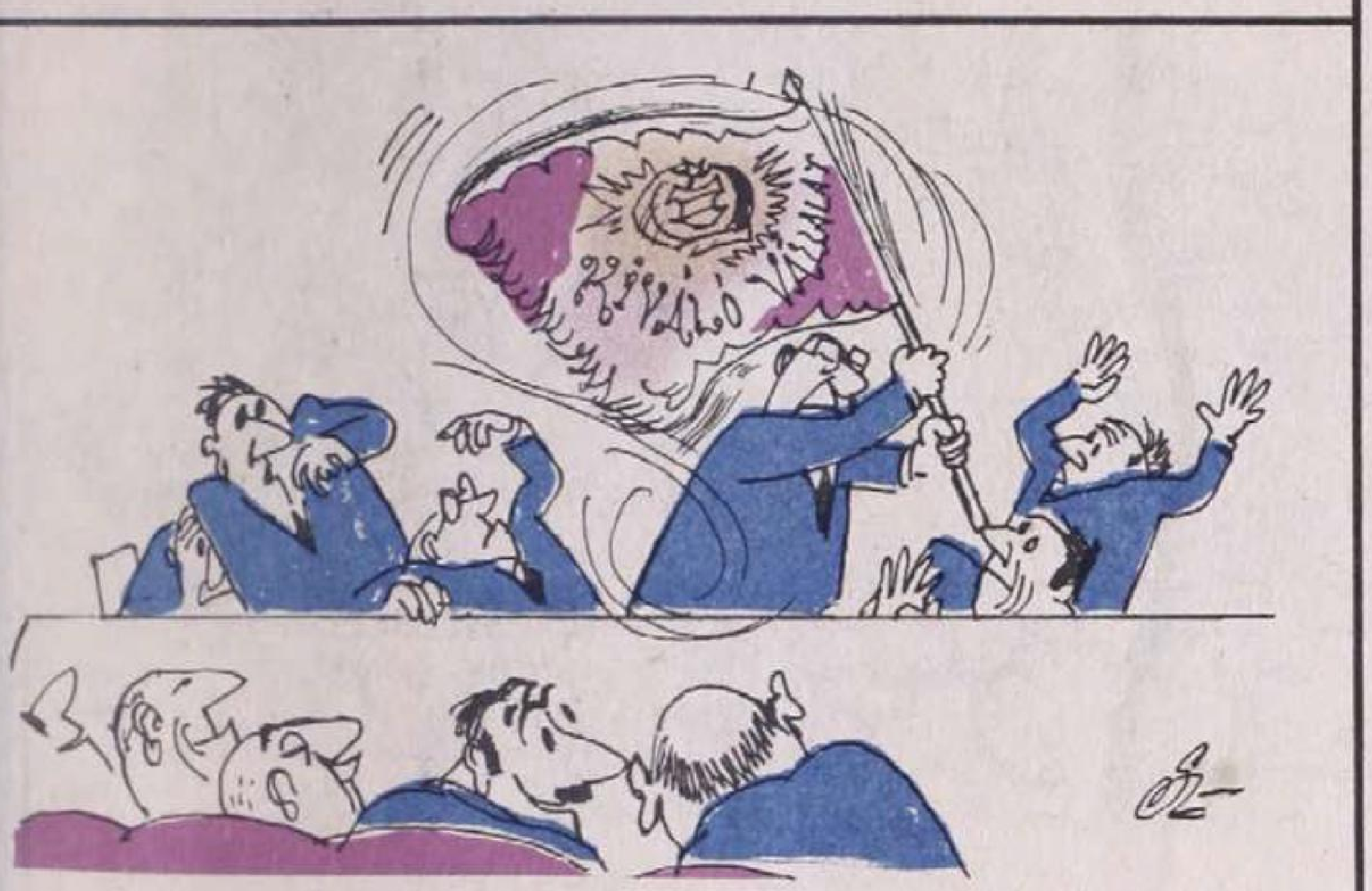
Hát most...

– Excellenciás uram, a magyar küldöttség másfél napot késik, Budapesten szemerkél az eső!

– Már csak ezek a szegény Trabantok nem tudnak taxivá válni!

– Nem kell olyan túlságosan lobogtatni!

BIZONYÍTVÁNYOSZTÁS

– Nem nagyon tetszik nekem, hogy megint a Herkulessel küldi be!

BALCA VÍZIÓK

Látott már ilyet a világ?

Emberek, nekem újabban vízióim vannak.

A fene tudja mitől. Talán a sugárzás teszi. Hogy a fedett égből is olyan perzselő derengés jön lefelé. Pislogni kell tőle és egy idő után az ember úgy érzi, hogy vastagabb lett a szemhéja.

Meg hogy a nyárfák most röpítik a termésüket, vagy micsodájukat, pelyhes kis vacakok szállnak, kavarognak, nyári hóesés, bele kell szédülni.

Szóval bemegyek a boltba, ki áll ott a pult mögött? A nagyanyám.

Egy pillanatra összeakad bennem a mutató, aztán kapcsolok, uramisten, hiszen hol van már szegényke, kapj a fejedhez, őrült. Nem, persze, hogy nem a nagyanyám. Azért egy kicsit beleszomorodik az ember.

Aztán mennék valamivel a tanácshoz, vagy hova, áthúzok a boltozatos kapu alatt, a portásfülkéből meg kidugja a fejét... nézz oda, a Fátum. Már emelném a sapkámhoz a kezemet, tisztelgésre, jó reggelt tanár úr, mert az ilyen reflexek ötven év távlatából is visszasírnak. És akkor félúton elcsűröm valahogyan a mozdulatot, mert persze se diáksapka, se Fátum, azokat a régi latintanárokat 44-ben többnyire lebombázták. Nem, persze, hogy nem a Fátum...

Na, jó lesz vigyázni, öregem!

A közérzetem jó, vérnyomásom talán alacsonyabb is az átlagnál, hülye sem vagyok... Na, disztingváljunk, nem vagyok hülyébb, mint tegnap ilyenkor, vagy a múlt héten, vagy tavaly ilyenkor. Hát akkor?

Próbálok magyarázatot találni. Víziók, persze, hogy víziók. Vágyteli víziók. Talán mert szeretném, ha minden pultok minden hölgye tündér lenne a tündérek között és buzgó és drága és bohóc, mint amilyen a nagyanyám volt.

És rettenetesen szeretném, ha minden portás egy-egy Fátum lenne, zsémbes és fanyar, de örökké hű a jelszavához, hogy:

— Uraim, mindennek van határa, ám e határok között önök akár a fejük tetejére is állhatnak...

Vágyteli víziók. Ezt jól kitaláltam. Talán egyszer még a pszichiátria arany lapjaira is bekerülök vele. Minden esetre megnyugtattam magamat és ez sem csekélység.

Aztán, puff neki, jön a legcifrább.

Azt mondja a tévé, hogy a NATO tábornokai az interkontinentális rakéták hadrendbe állításának lehetőségeit tárgyalják Rejkjavíkban, vagy hol az isten csudájában. Mutatják a képet is, egy csomó idősebb úr üldögél hosszú asztal körül.

És akkor... jóságos ég!

A BRD tábla mögött, a nyugatnémetek képviseletében... Vállig érő ősz sörény, lágy hosszanti ráncok, egy csecsemő üvegkék tekintete, szivar, és valami időtlen, ősi kedvesség... uramatyám, Albert Einstein.

Aztán ott a szentgyörgy-keresztes zászló. Egy tojásfejű úr. Már jócskán kopasz, ezt alul csúnya kis kecskeszakállal próbálja pótolni. A szemében a világtörténelem. Ez az ember már mindent látott, mindent megélt, mindent megértett, sőt annál is többet. Hiszen ez William Shakespeare.

A spanyolok helyén tükörfényesre borotvált koponya, mintha barna pergamenttel vonták volna be, nagy tülökorr, egy örök kamasz tekintete. Kék asszonyokat pingál a mappájára. Kék asszonyokat és fehér galambokat. Pablo Picasso.

A főhelyen persze a csillagos-sávos zászló, de mögüle, nézd csak, nézd csak és örülj... egy csokoládébarna mosoly, egyetlen mosoly az egész arc, a mennybeballagó, roppant szemek, a repedezett banánszáj... az aranytrombita... óh, óh, óh, helló Satchmo...

Na... Na!... Na!!!

Még egyszer odanézek. Persze, hogy nem ők azok.

Sajnos nem ők.

De ott az ablak és mögötte békésen szálldos, kavarog a nyári hóesés.

Egyelőre.

Peterdi Pál

Véleményünk, amivel nem értünk egyet:

NEM AZ A BAJ, HOGY A TÁVOL-KELET NINCS ELÉG KÖZEL, HANEM AZ, HOGY A KÖZEL-KELET NINCS ELÉG TÁVOL!

SZILÁNKOK

FÉRJ

— Ma van a feleségem születésnapja. Vettem neki egy szép arany karkötőt, amit a jövő héten jó áron el tudok adni.

SZÜLŐI TERVEZGETÉS

— *Az én kisfiam 5 éves, a maga kislánya 3 éves. Beszéljük meg a házasságuk részleteit.*

A MEGOLDÁS

— Annyi a bajom, hogy hogy szükségem van rá: én is bántsak valakit.

KÜLÖNÖS ESET

— *Önt meggyógyította a remek kórházi koszt!*

SZEMÉREM

— Vőlegényem vagy. Megnézhetsz ilyen lenge öltözetben, de a munkakönyvemet csak a nászéjszakánkon merem megmutatni.

HIRDETÉS

ENGEDÉLY NÉLKÜLI ÉPÍTKEZÉSHEZ KERESEK PÉNZESTÁRSAT, AKI A FELMERÜLŐ BÍRSÁGOKAT IS KIFIZETNÉ!

HUMANISTA

— Én azért születtem, hogy az emberiséget boldoggá tegyem.

— Nem túl nagy terv ez?

— Akkor legalább én szeretnék boldog lenni.

IRÉNKE

Irénkének átlátszóak a kifogásai és a hálóinge.

MAI FUTBALLMECCS

— Tegnap láttam a tévében egy futballmeccset.

— Ki játszott?

— Az angol szurkolók harcoltak a tribünön az olasz szurkolók ellen.

PANASZ

— *Lecsökkentettem a dobostorta adagomat napi 24 szeletre, mégis hízom.*

DIPLOMÁCIA

— Előbb a részletkérdésekben nem egyezünk meg, később pedig a főkérdésekben...

SZOKÁS

X-ből, az egykori pincérből vendég lett, de ma is udvariatlan.

DERÉK APA

— Kisfiam, majd én hintázok helyetted, mert te leeshetsz és megütöd magad.

ABSZOLÚT FELVILÁGOSULATLAN

— *Anyu, hogy születik a gyerek? Én nem tudom, a fiamnak kellene elmagyaráznom.*

Galambos Szilveszter

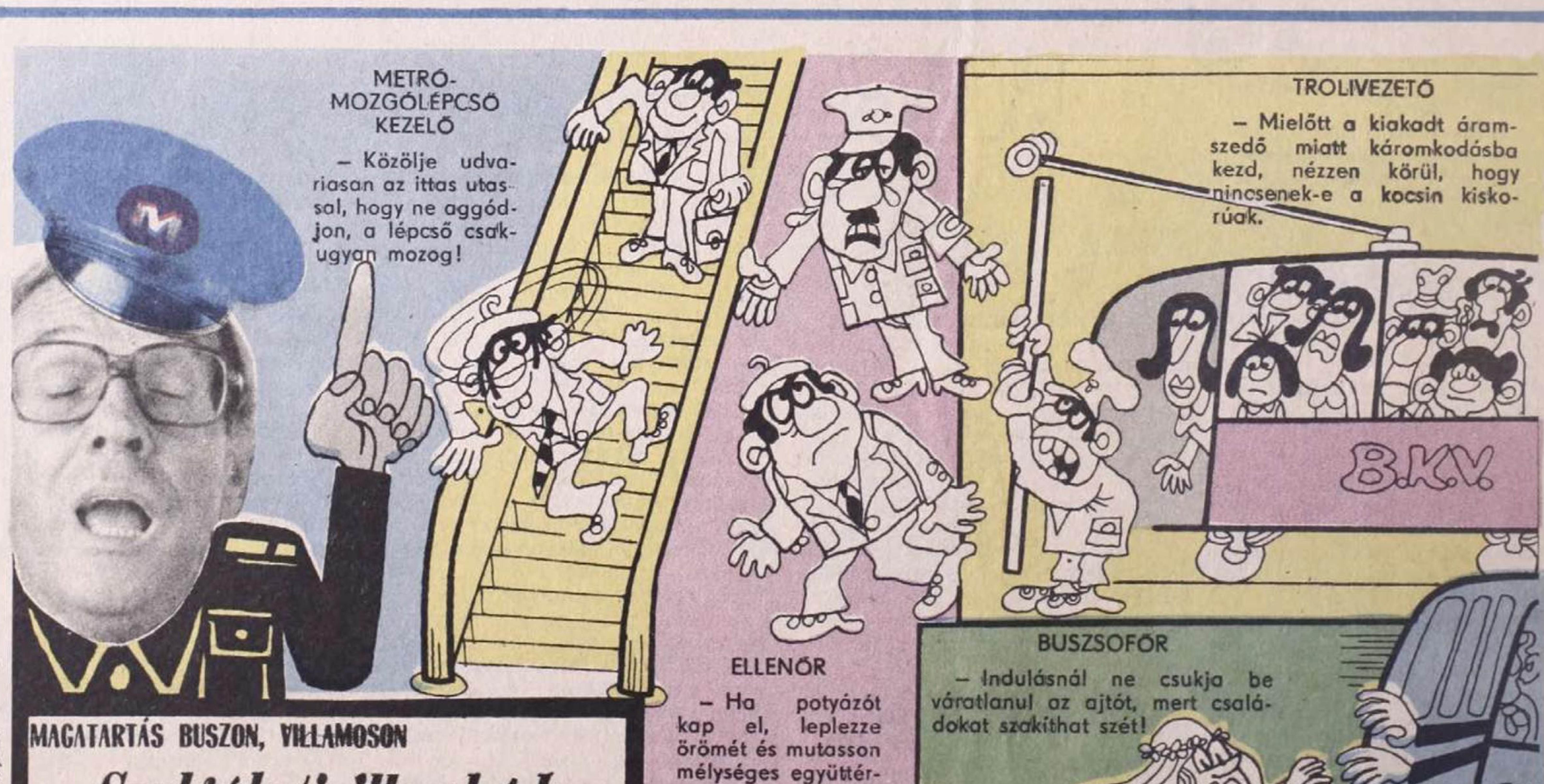
IZ-KOZMOPOLITÁK

EGÉSZSÉGNEVELÉS

– Megunta a nyugdíját, mamikám?!

Fülöp György rajzai

MAGASABB POLITIKA

1

Ketten beszélgetnek a Vörösmarty cukrászda teraszán, az egyikük régi amerikás magyar lehet — kiejtéséből és rikító nyári öltönyéből ítélve:

— Még mindig nem mesélted el, hogy államosították annak idején az üzletedet?

— Kérlek szépen — mondta a másik, aki régi magyarországi magyar lehetett, konfekció ruhájából és abból a körülményből ítélve, hogy ő fizette a cehhet — valamikor 1949 tavaszán — egy reggel beállított az üzletbe két bőrkabátos férfi, elkérték a kulcsokat, leltárt vettek fel, aztán a teljes árukészletet teherautóra pakolták, majd lehúzták a redőnyt és elzavartak engem. Így történt.

— So?! — kérdezi az amerikás — szóval így volt. Most már mindent értek, csak egyet nem.

— Mit?

— Azt, hogy te miért nem hívtad a rendőröket?

2

Találkozunk a neves filmrendezővel, üdvözlésül bágyadtan nyújtja felém a kezét.

— Úgy emlékszem, hogy te régen sokkal erőteljesebben fogtál kezet — mondom neki.

— Ja igen. Tudod akkoriban még nem rendeztem, vezető beosztásban dolgoztam, sok ember keresett fel, akik mind pénzt akartak és ezekkel rögtön éreztetni kellett, hogy hiába jöttek. Most hogy művész lettem, már ez a kézfogás is megteszi.

3

A történet valamikor 1954 körül játszódott le, mikor már magánszemélyek is vehettek autót Magyarországon. Egy klinika igazgató főorvosa meghallotta, hogy egy külföldi diplomatát hirtelen hazarendeltek és el akarja adni a kocsiját. Az igazgató főorvos maga mellé vette a sofőrjét és felkereste a diplomatát.

— Mennyiért adja?

— Százezer forint, ez az ára.

— Kilencvenezer.

A diplomata bocsánatkérően elmosolyodott.

— Bocsánat uram, szégyellem bevallani, de még mindig nem értek tökéletesen magyarul. Most mire mondta azt hogy kilyencvenezer?

— Arra, hogy kilencvenezer forintot adok érte.

— Aha, ön, hogy úgy mondjam: alkudik?

— Ez egy nagyon előnyös ajánlat, mert Önnek ezt a kocsit mindenképpen el kell adni, nem viheti haza magával.

— Ez így igaz — bólintott a diplomata és az igazgató főorvost elkísérő sofőrhöz fordult. — Van önnek valamennyi pénze?

— Sajnos csak tizenkétezer forint.

— Adja ide és vigye a kocsit. Legyen máskor is szerencsém.

4

Ali ben Hasszán mohamedániai diktátor megérkezik Ferihegyre, mikor leszáll a repülőgéphez tolt lépcsőn, elegáns nők követik „hosszú tömött sorban". Csodálkozva kérdezem jobban tájékozott kollégáimtól:

— Mohamedániában még mindig érvényben van a többnejűség?

— Már rég megszűnt, ezek a nők nem Ali feleségei.

— Hanem kik?

— A politikai vetélytársak asszonyai. Ali minden külföldi útjára elhozza őket túsznak, hogy amíg idegenben jár, valaki át ne vegye tőle a hatalmat.

— És az ő felesége hol van?

— Az meg otthon maradt túsznak, hogy Ali ne lépjen le a felvett kölcsönökkel.

Moldova György

LIBANON KERESZTJE

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Hát halljam, mit csinált azokkal a régi iratokkal? — kérdezi az irodavezető az új, fiatal beosztottat.

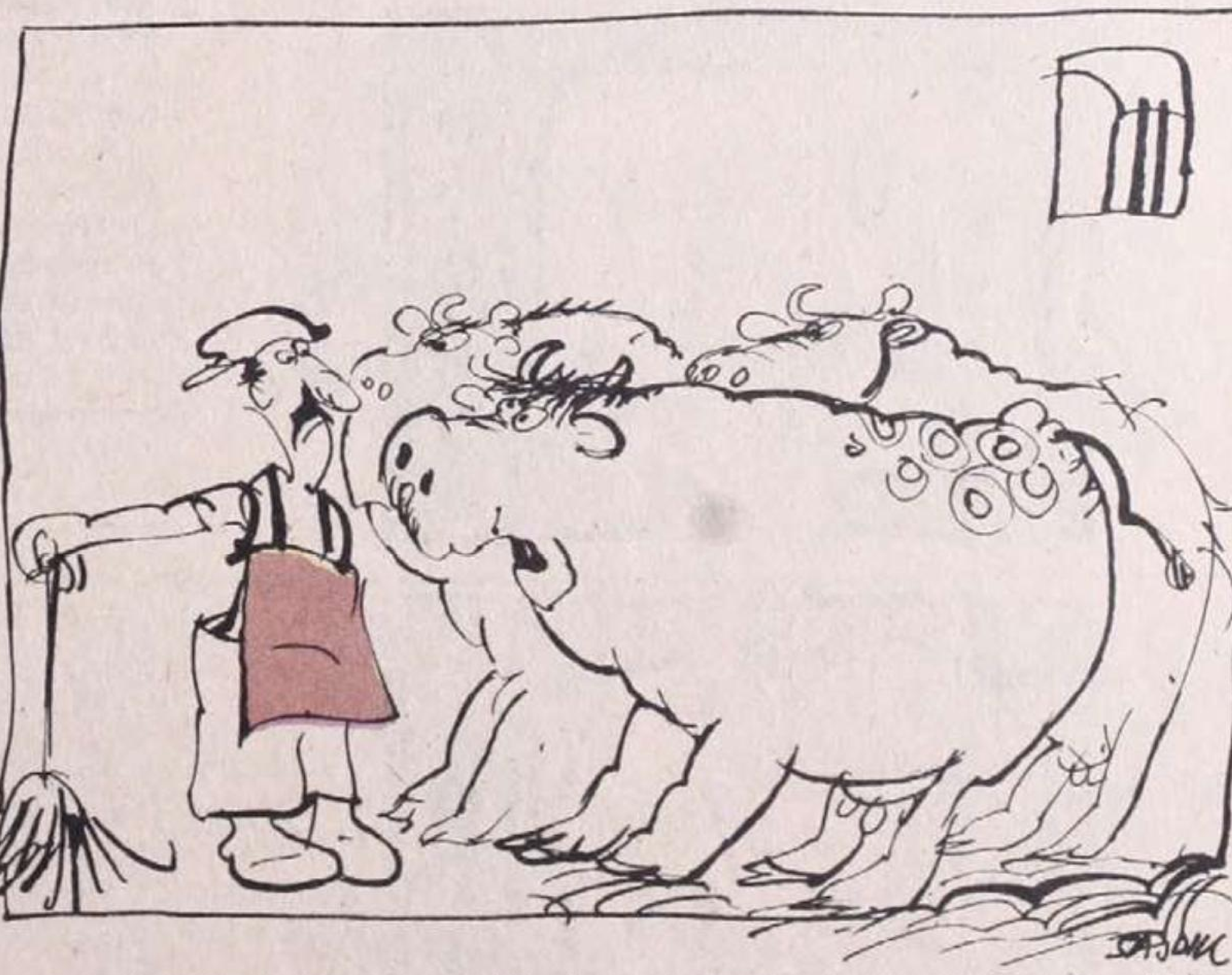
— Betűrendbe raktam őket, főnök úr...

— Remek! És azután hogy folytatta a feldolgozást?

— Elküldtem a MÉH-be...

— A főnök szerint nem árt egy kis hírverés a termékünknek.

— Azt hiszi, nekünk nem fáj, hogy sohasem iszik tejet, csak mindig bort?

Nyári műsorváltozás:

SAJNÁLATTAL KÖZÖLJÜK, HOGY AZ IDEI ASZÁLY TARTÓS ESŐZÉS MIATT ELMARAD

GYÖRE IMRE:

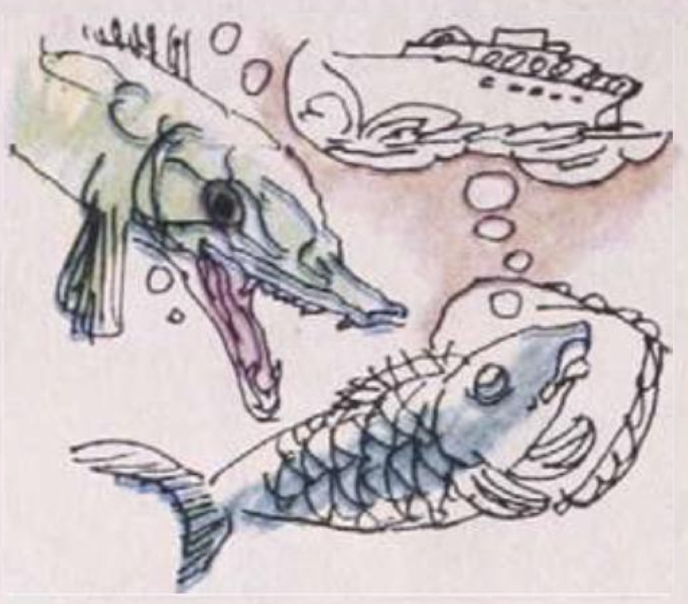
AZ EMBER...

Az ember egyre óriásibb –
az ember hallja, s nagyot ásít
és kedveszegve ágyba mén.

Az ember egyre óriásibb –
csak a törpék faragják a nyársat,
mit majd bevernek fenekén.

A HALAK ÁLMA

Hidak alatt
halak alusznak,
álmodják maguk
vízibusznak
a halak.

Lassan, csupa
fényben felbukkan,
s feléjük úszik
álmukban
a csuka.

PERSPEKTÍVA

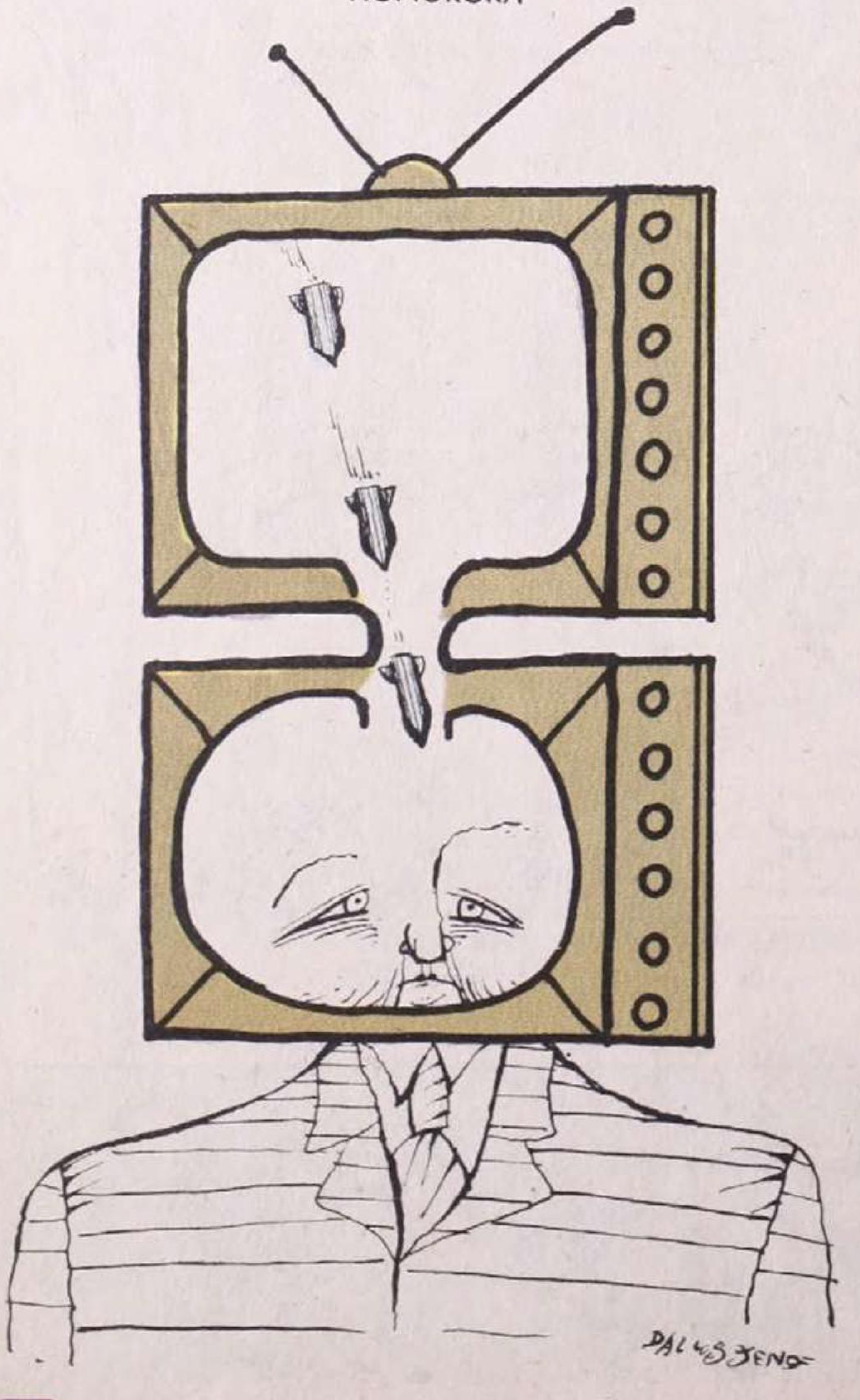
Völgyek itt
virággal ékesek,
örül nekik
fölül egy békasegg.

A HALADÁS

A haladás
a haladás meghaladása –
vélik a klasszikusok.
Most e vélekedés
meghaladása folyik éppen.
Aztán: vissza a fákra.

HOMOKÓRA

SOMOGYI PÁL:

MITŐL GYÓGYUL A BIBI?

Most lenne 60 éves Somogyi Pál kollégánk, a kitűnő humorista, lapunk főmunkatársa, aki tavaly hagyott el bennünket. Ez alkalomból közöljük egy írását.

Érdekes, hogy a felnőttek kevésbé tudják, mint a gyerekek, sőt a legkisebbek tudják a leghelyesebben, hogy a bibi a puszitól gyógyul. Lehetséges, hogy létezik olyan felnőtt, aki még azt sem tudja, mi a bibi, nemhogy azt is tudná, hogy mitől gyógyul. Azoknak a számára megmondom, hogy a bibi sebesülést jelent, például a kisgyerek elesik és megüti a térdét, vagy a fejecskéjét beveri az asztal szélébe. Ilyen esetekben támad a fájdalmas bibi, amelyet többnyire puszival lehet aztán meggyógyítani; az esetek többségében a szülő helyez egy puszit a beütött kobakra, de távollétükben a nagyszülő, vagy ismerősebb felnőtt puszija is hatásosan meggyógyítja a bibit. Súlyosabb bibi esetén összetettebb gyógykezelésre van szükség: ilyenkor a puszi mellé a „katonadolog" felkiáltást is alkalmazza a gyógyításban képzett személy.

Van egy átmeneti kor a gyermek és a felnőtt között: a futballista. A futballista már felnőtt, abban a vonatkozásban, hogy szándékosan beletalpal ellenfelébe, lerúgja, vagy hátulról összekaszálja a lábait, fellöki és hátulról lerántja, könyökével az ellenfél bordái közé döf, és még sok hasonló vonatkozásban felnőtt. De gyermek még minden olyan esetben amikor ő kerül a földre, mert az ő bokáját rúgták meg olyan csúnyán, ahogy ő szokta — mint felnőtt — megrúgni a másik bokáját.

A futballistakorban ért sérülés — szerencsére — legtöbb esetben csak bibi. A sebesült torkaszakadtából fekszik a földön, esetleg el is ájul, vagy meghal, de mindenképpen oda kell futni hozzá egy felnőttnek és meg kell gyógyítani a bibit. A felnőtt adott esetben az edző, a gyúró, de legjobb, ha mind a kettő szalad máris, sok-sok gyógyszerrel, melyek között is a legfontosabb a szódásüveg. Letérdepelnek a kis beteg mellé, és a játékos megmutatja nekik, hol a csúnya bibi. Ha a fejecskéjét ütöte meg, kap rá egy simogatást, és egy puszit, hogy ne fájjon. Még a térdére is kap esetleg egy puszit, ha nem esett az eső és a pálya talaja nem volt nagyon mély, sáros. A kis sebesült most már sze-

pegve feláll, kap egy korty szódavizet, és már nincs is baj, mehet tovább a játék, a nagybeteg fut ám, akár a nyúl, és akkorát taszít az ellenfelén, hogy az hetet hempergőzik, és szaladhat hozzá az ő apukája.

Miért mondom el mindezt? Mert van egy titkos gyanúm: ha tudniillik a gyermekkorban a legtöbb sebesülés gyógyítható egyetlen puszi útján, futballistakorban is — gyakran — elég egy-egy megnyugtató simogatás, vajon nincs-e a felnőtt életében is olyan sérülés, amelynek csak bibi-jellege van, és egy pá jó szó, megértő „katonado log" bátorítás mindjár csökkentené a fájdalmat?

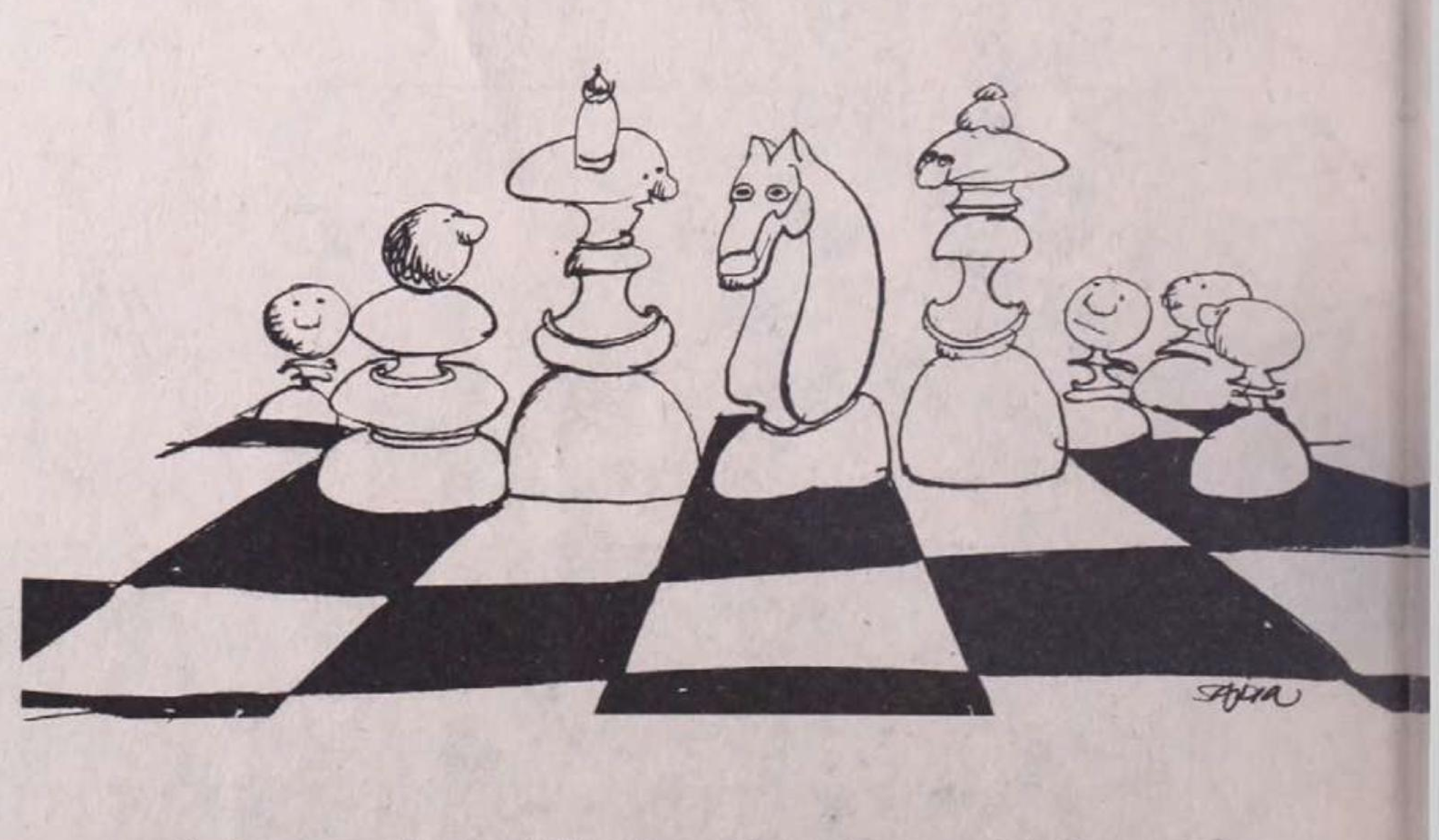
Mondok egy példát: Ko vácsovics Kovácsot, aki lel kesen szalad egy javaslatá val a munkahelyére, úgy oldalba gáncsolják, hogy egy nagy tipli nő k mindjárt a lelkén és csak azért nem bőg, mert éppen ügyfélfogadás van, vagy nem akarja idegesíteni brigádot azzal, hogy bőg.

De ha lenne ott egy iga zi felnőtt mellette, aki ész re képes venni a bibit hogy mi történt, Kovácso vics Kováccsal, ha nem bőg, esküszöm, sokat segí tene azzal is, ha csak meg simogatná azt a kis bu felnőttet, azzal a nagy tip livel a lelkén és mondan neki néhány bátorító szót

Van egy főmérnök bará tom, egy hatalmas nag vállalat fővegyésze. Akko ra tipliket szerzett be — évek óta — az iparágtól hogy csupa kék-zöld folt Most meg jókedvű, úg hajt, mint az őrült. Mi tör tént vele?

Összejött a miniszterével egy fél délutánt elbeszélge tett vele és a minisztertő kapott egy puszit a bibi kobakjára. Semmi konkré tumot, csak egy puszit.

Sajnos, ahogy ismerem őt, megint be fogja verni fejét.

– Csak tudnám, ki rak mindig előre, mikor nekem semmi bajom a sötétekkel?

Pályaválasztási tanácsadás:

NE MENJ, FIAM, BÁDOGOSNAK, INKÁBB MENJÉL HOT-DOGOSNAK!

KIRÁLYOK, HERCEGEK, GRÓFOK

Hiába is próbálnám titkolni, előbb vagy utóbb úgyis kiderülne, hogy egyik legkedvesebb műsorom a televízió kulturális magazinja — erre az évre érvényes nevén a Stúdió '84. Különösen az tetszik, hogy a múlt homályából időnként kiemelnek egy-egy, kis híján feledésbe merülő gyémántot, hogy megmutathassák, mindannyiunk okulására.

Így volt ez nemrégiben is, amikor gróf Batthyány Gyula egykori komornyikja fejtette ki nézeteit gazdája festői munkásságáról, új távlatokat adva ezzel a szocialista esztétikának és műkritikának egyaránt.

Míg a mozgékony kis kamera segítségével a grófi szérűn festett képeken pásztáztathattam a szemem, sok minden eszembe jutott, ám az illendőség úgy kívánja, hogy ezek közül most csupán egyet említsek: a grófon kívül még számosan vannak e hazában, akik csak úgy, a maguk kedvére festegettek, s bizony az ő képeikből is össze lehetne állítani egy-egy kiállítást.

Hogy mást ne mondjak, itt van rögtön Csirke Rózsika, az ötvenes évek legendás sztahanovistája, aki miután százéves alvási tervét harminc esztendő alatt teljesítette, épp a napokban tért magához. Annak idején az újságok beszámoltak életének minden lényeges mozzanatáról — hogyan harcolt az imperialisták szálláscsinálói ellen, miként sikerült letörnie a tagdíjjal visszaélők szarvát, stb. — ám arra csak mostanában derült fény, hogy Csirke Rózsika már a mozgalomban is milyen jól festett. Közel ezer táblakép, s majd ugyanennyi képkeret maradt utána, életrajzírói még ma is csak felsőfokban tudnak beszélni munkásságáról. Még legjobb alkotásai közül is kiemelkedik a Rákosi Mátyás születésnapjára készített „Az elvtársak csak rágják, de nem eszik meg az aranytojást tojó tyúkot" című olajfestménye. Csupán egyetlen, a dialektikus gondolkodásra képtelen kritikus tette fel a kérdést: mi volt előbb, az aranytojást tojó tyúk, vagy az aranytojás? (Válasz helyett gyorsított eljárással hét évet kapott.)

Egészen más utakon járt Pikkelyes Neuresztéz, aki még a harmincas évek második felében kezdte a koldulást az Andrássy úton. Miután a történelem viharai során az említett útvonal többször nevet változtatott — Pikkelyes bácsi szerint többször, mint kellett volna — a tapasztalt, szakmáját egyetemi szinten művelő kéregető, új terep után nézett. Hála a technika és a tömegközlekedés fejlődésének, ma már aluljárókban tengeti életét — gyűjti az adományokat és a témát. Sajnos, legsikerültebb vízfestményét, a „Csak egy forintot, az Isten megáldja" címűt, elmosta az eső. Ennek ellenére a hazai műítészek nagyra értékelik azt az űrt, amelyet a magyar festészetben betölt; úgy hírlik, ötvenperces dokumentumfilm készül róla, melyben a fővárosban élő autodidakta művész Új-Zélandba szakadt testvérnénje is megszólal. (Él egy testvér Liptómikuláson is, de őt nem találták elég érdekesnek a tévések.)

S hogy nem csupán a régmúlt időkben festettek amatőrök, azt mindennél jobban tanúsítja Hanyatt Hajnalka példája. A fiatal, még ma is jóképű utcalány, nemcsak az ágyakon, de a falakon sem vetette meg a vásznakat. Munka után — néha közben is — szinte éjt nappallá téve alkotta különböző szemszögekből készült festményeit. (Állítólag Tandori Dezső ír róla tanulmányt!) Legjobb napjaiban alkotta két híres festményét: a „Légy ott a légyotton!" címűt, valamint a nagy sikert aratott „Állon vágtam magam a csapóajtóval" című alkotást. Ez utóbbi műve, mint azt egy interjúban elmondta, hat évig készült — ennyi idő kellett ahhoz, hogy művészi törekvéseit magas szinten kifejező csapóajtót találjon.

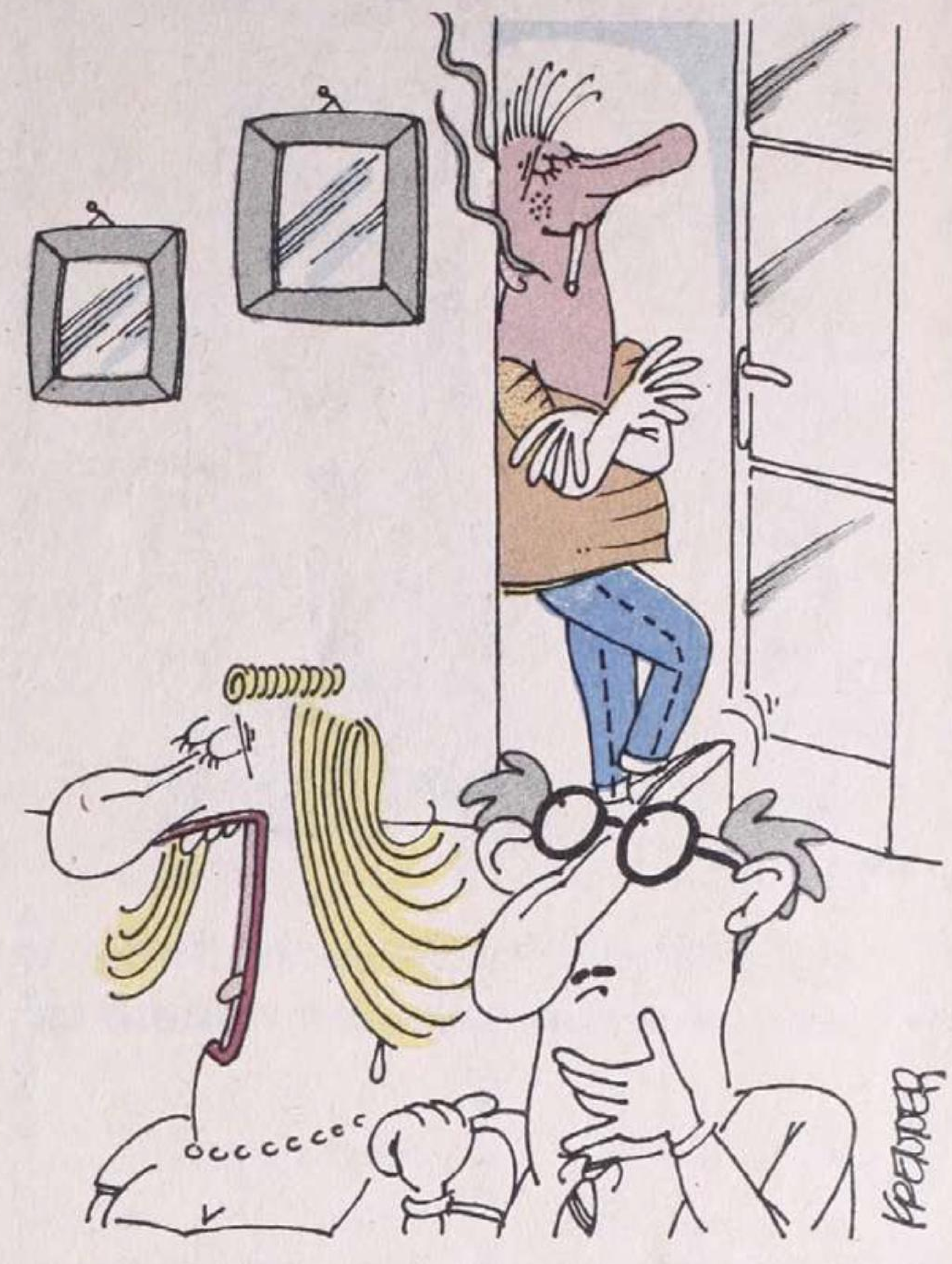
A teljesség igénye nélkül, csupán az érdekesség kedvéért ajánljuk a televíziósok figyelmébe, hogy szép, majdhogynem értékes kiállítást lehetne rendezni egy budapesti cukrász, egy kisvárosban élő medvetáncoltató házaspár, valamint két falusi könyökvédő-összeszerelő kisiparos műveiből is.

S akinek még ez sem elég: az idősebbek talán még emlékeznek egy Derkovits Gyula nevű illetőre, aki állítólag egészen elviselhető dolgokat festett. Igaz, az ő élete nem volt túlságosan érdekes: sokat éhezett — talán mert nem volt komornyikja, aki reggelit készíthetett volna neki.

Így van ez, ha az ember családjában nincsenek királyok, hercegek, grófok...

Föld S. Péter

PÁLYAVÁLASZTÁS

– Azt mondta, hogy hagyjuk őt békén az egyetemi felvételivel, inkább nyissunk neki egy játéktermet...

KÖNYVTÁRRENDEZÉS

– Húsz évre szóló gazdasági tenyérbe csapás!

– Csak meg ne tudja Gobbi Hilda, hogy hatvanmillióért jövőre már kész is a margitszigeti víztorony!

Barát József:

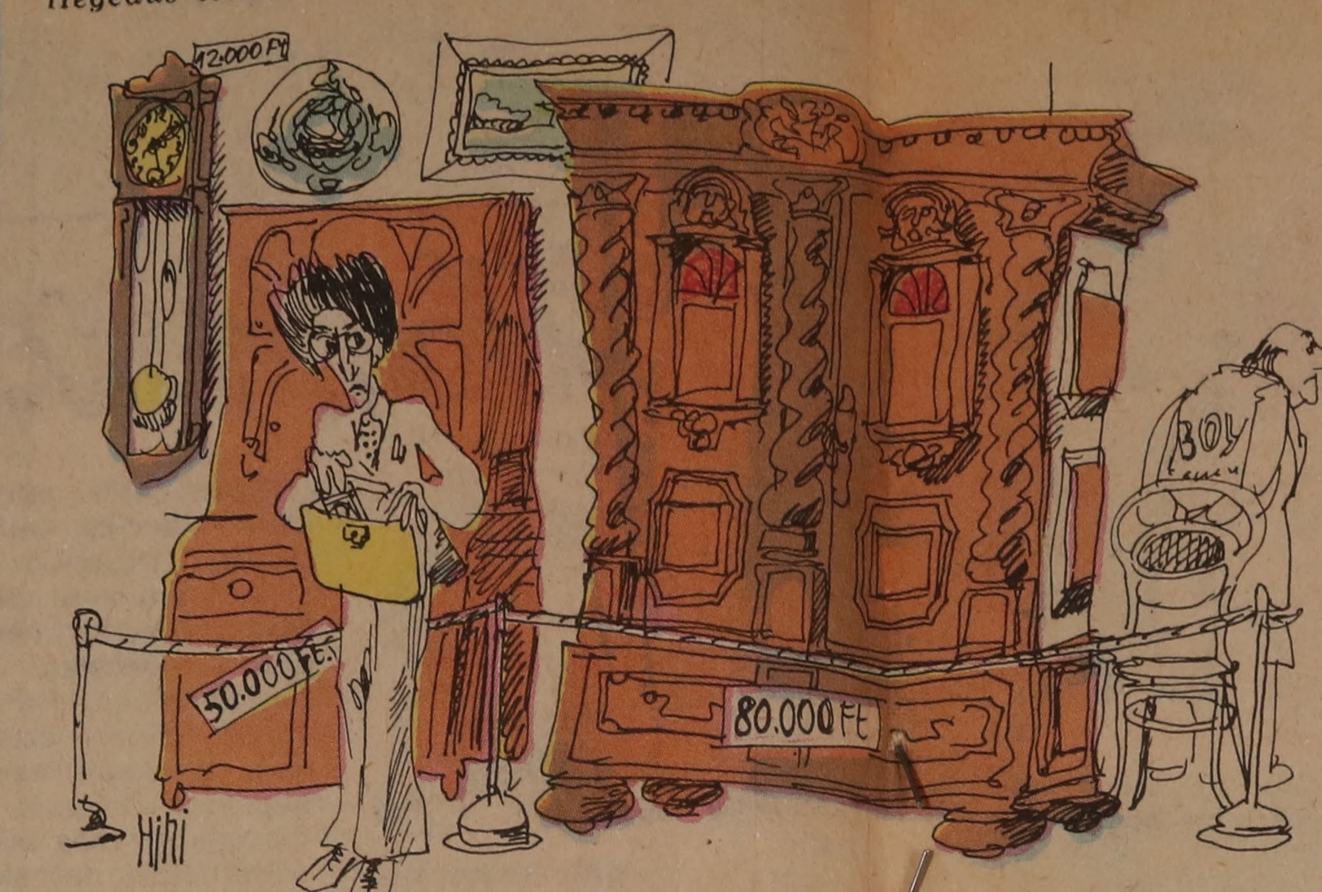
– Mit mondjak? Én akkor töltöttem a katonaidőmet.

Fülöp György:

– Igen, de csak a mai koszttal.

Hegedűs István:

– Isten ments, most kezdeni bútort vásárolni!

LUDAS FÓRUM

Bánhegyi Péter
Benczúr utca 8. 1068
kérdezi:

SZERETNÉNEK-E 20 ÉVESEK LENNI?

– Igen, de egy más planétán.

Dallos Jenő:

– Nagyon.

Peterdi Pál:

Nem szeretnék. Ha ma húszéves és — neadjisten — válogatott sportoló lennék, megütne a guta.

Radványi Barna:

Nem gond. Akár szeretnék, akár nem, ma is naponta tízszer néznek kétévesnek.

Mikes György:

Nem. Akkor még húsz évet kellene, várnom, hogy KISZ-vezető lehessek.

Brenner György:

– Ezenkívül még marad két kívánságom?

Föld S. Péter

Nem, mert 1971-ben igen cudar idők jártak errefelé. Hogy mást ne mondjak: 3 forintba került egy kiló kenyér és 4 forintba egy liter benzin.

Krenner István:

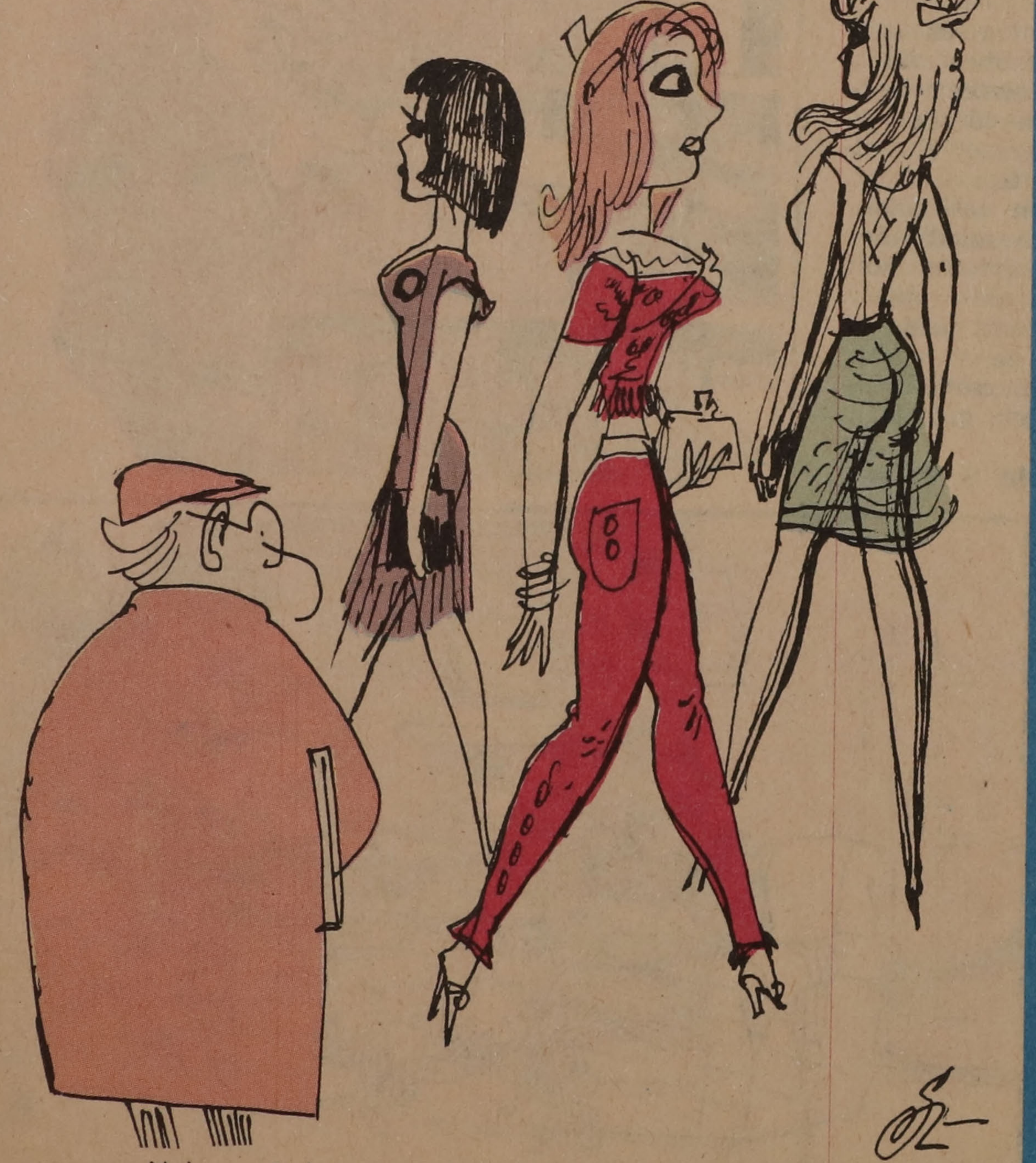
– Igen. Valamivel nyugodtabb pályát választanék.

Lehoczki István:

– Húsz évvel ezelőtt szeretnék...

Szűr-Szabó József:

– Nekem mindegy, csak a nő ne lenne húsznál több!

Sajdik Ferenc:

– Dehogy szeretnék! Elölről kezdeni a pályaválasztást, meg a párválasztást, még mit nem?!

Galambos Szilveszter:

A kérdés korai. Tizennyolc évesnek érzem magam.

Árkus József:

Most még nem. Talán majd húsz év múlva.

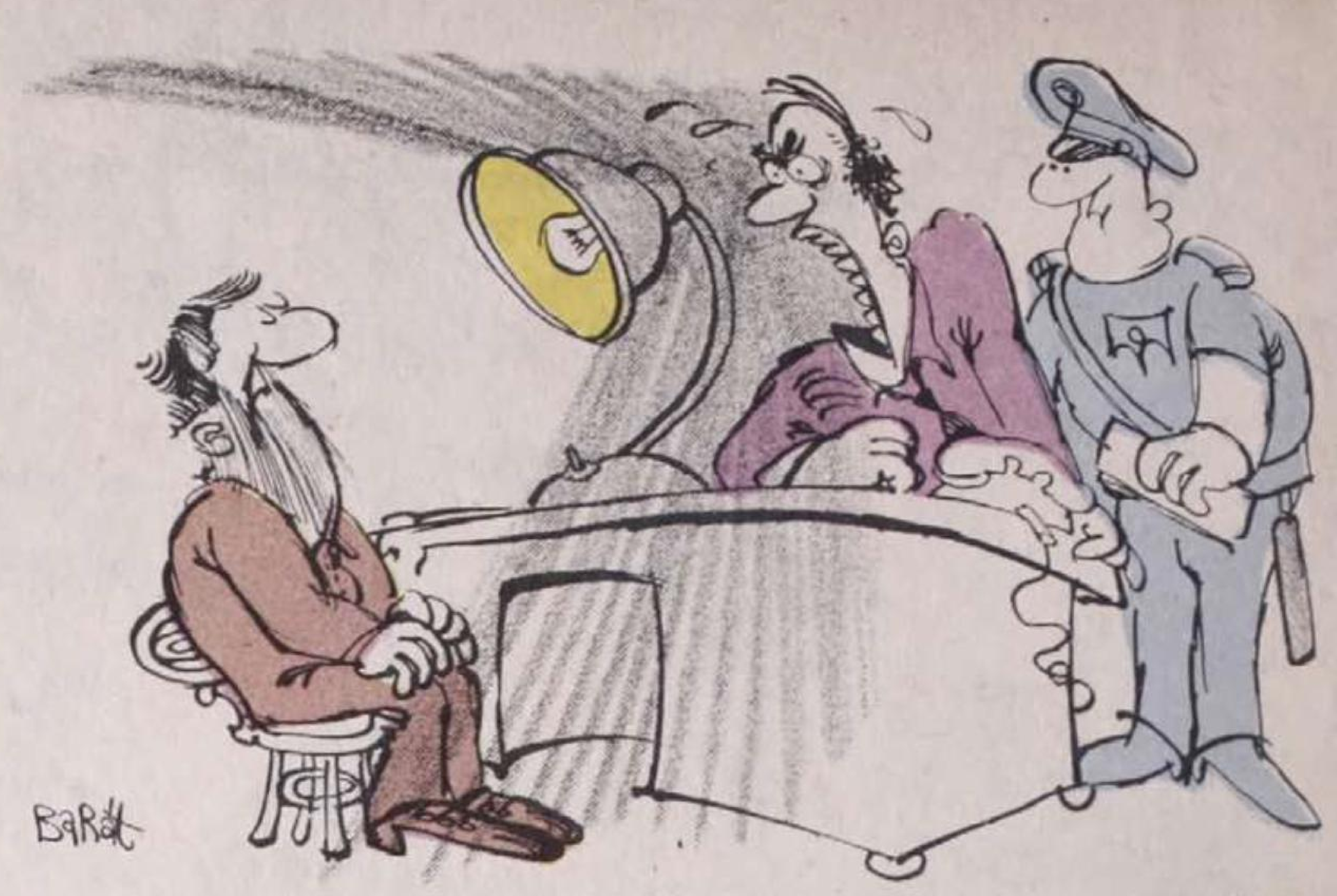
Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

VISSZAVÁGÁS

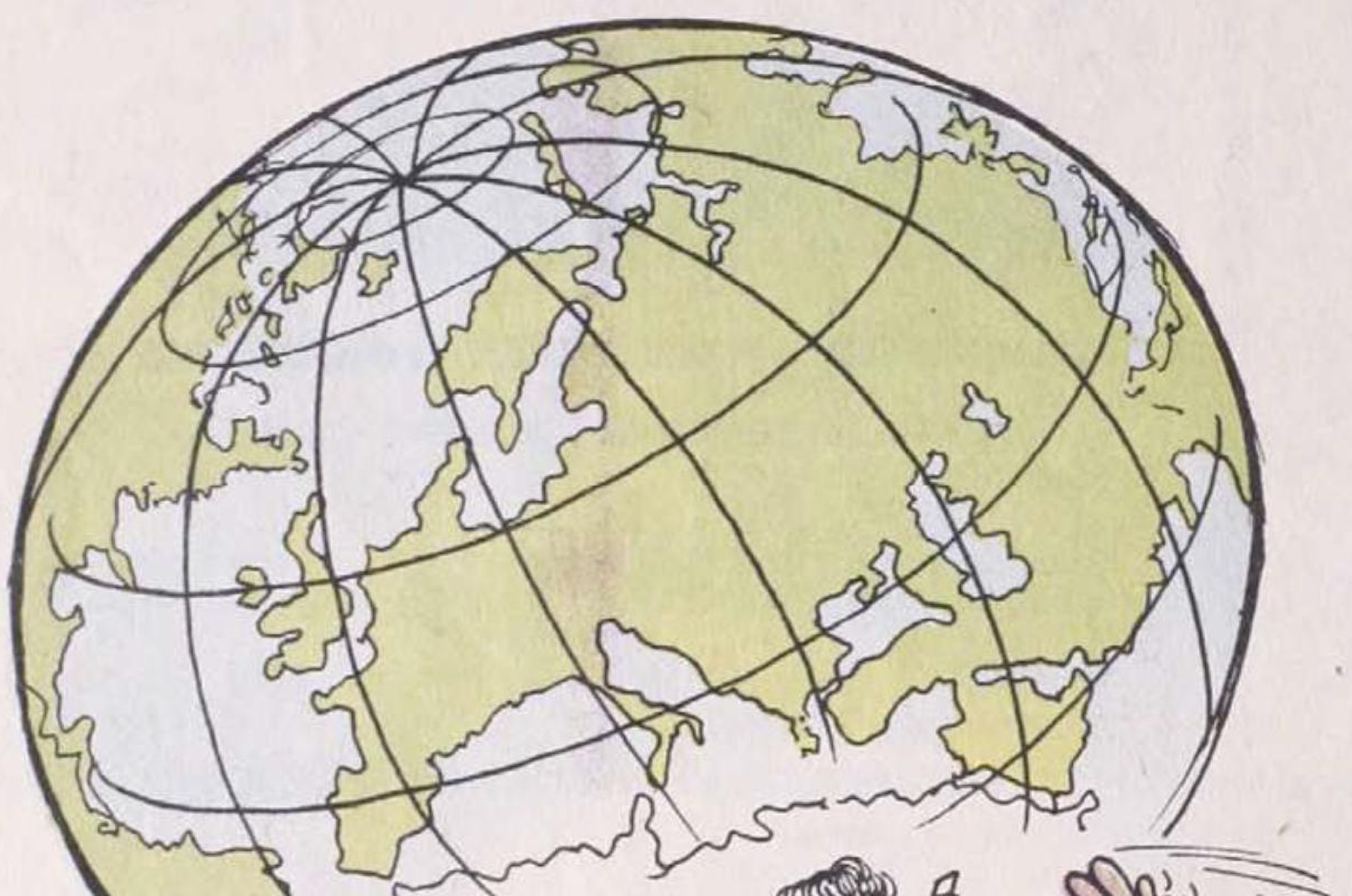
– Rendben van, én nem tudom, mennyi hatszor öt, de Magdi néni tudja-e, ki nyerte a BEK-döntőt?

MEGSZOKÁS

– Ha még egyszer Derrick úrnak szólít, úgy lecsukatom, hogy Petrocelli ügyvéd sem vakarja ki innét...

ŰRKUTATÁS

A BAJ NEM JÁR EGYEDÜL

– Béla, évek óta hiába kereslek! Fiunk van!

Kerminőség

Bevallom, kedvenc olvasmányaim közé tartoznak azok a közlemények, amelyekben bejelentik, hogy ezt és ezt a terméket a Kermi betiltotta. E néhány soros híreket magamban már Kermikriminek hívom, ugyanis gyakran kiderül belőlük, hogy valamelyik — hónapokon vagy éveken keresztül forgalmazott — termék, szerszám, elektromos cikk milyen veszélyeket jelentett a vásárlóra nézve.

Itt van például a visszabeszélő cukorka, mely hosszú ideig az édesipari cikkek egyik favoritja volt. A reklám szerint az e cukorkát szopogatók minden szem elfogyasztása után legalább öt

percig hasbeszélőkké válnak, s három zacskónyi mennyiségtől már olyan vitát képesek lefolytatni saját magukkal, amit az Élet és Irodalom szerkesztősége is megirigyelhet.

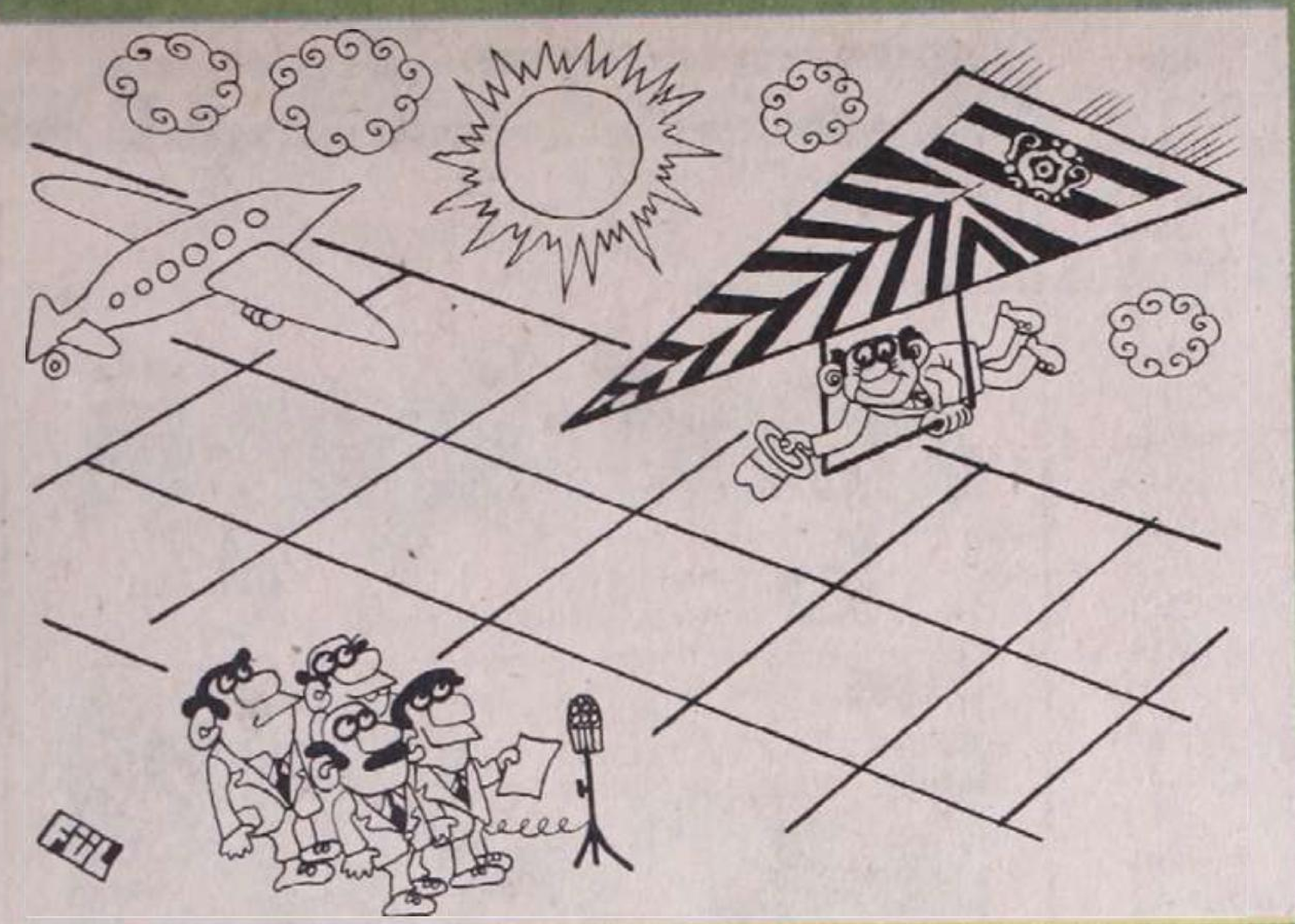
A reklámmal némileg ellentétes első jelek azoknál a cukorkafogyasztóknál mutatkoztak, akik hasbeszélésre ugyan soha nem lettek képesek, viszont kihullott a hajuk és a foguk, s igen agresszívvá váltak. Ismertté vált az az eset, amikor egy visszabeszélő cukorkán élő nénike belekötött a Budapest—Mátészalka között közlekedő szerelvénybe, többször belerúgott a villanymozdony magatehetetlen áramszedőjébe, majd néhány méternyi sínt fölnyalábolva eltűnt a monori erdőben.

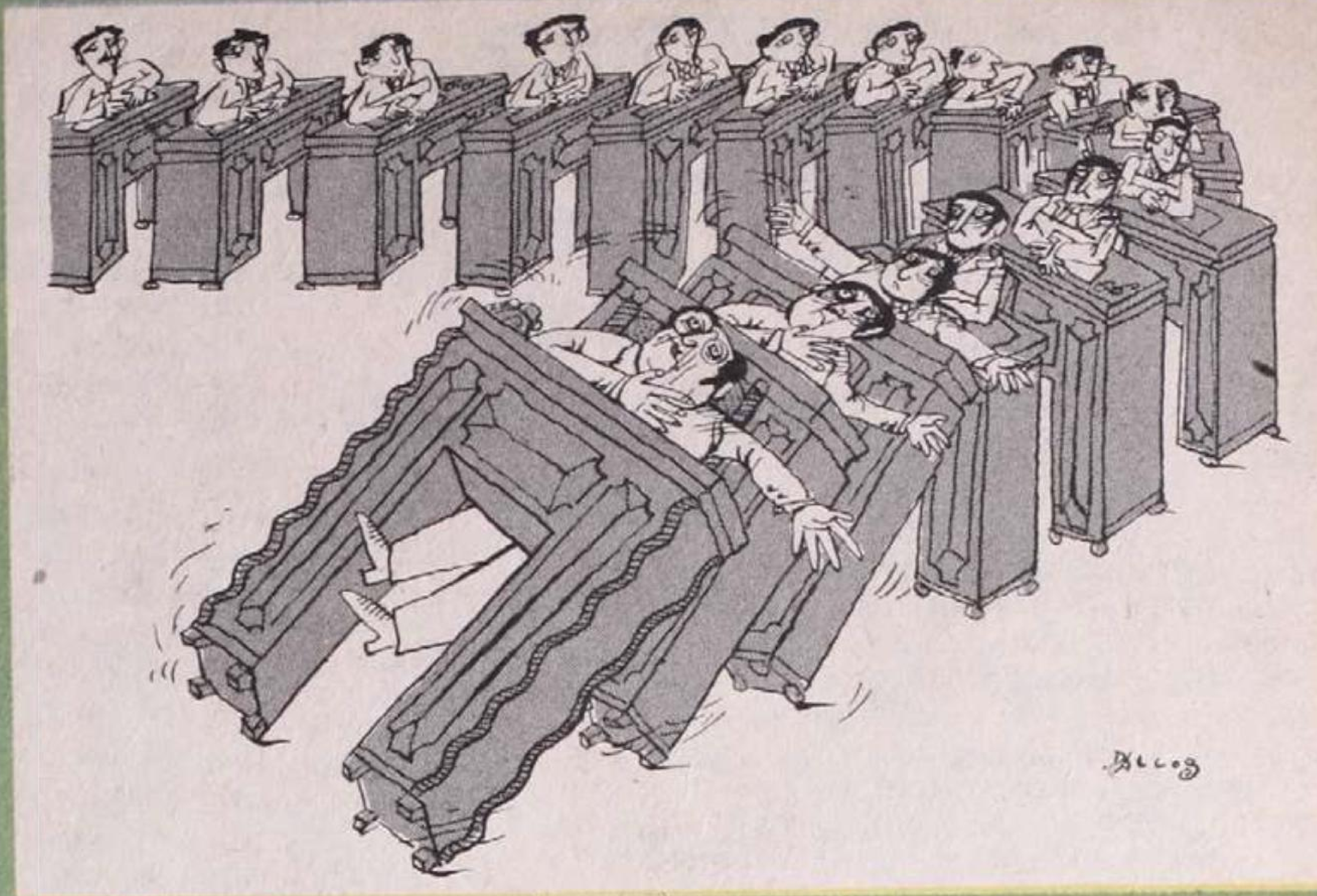
A dél-tiroli gyártmányú elektromos bölcső borsos ára ellenére is hosszú ideig slágercikknek számított. Az áráról csak annyit, hogy többen rózsadombi fürdőmedencés villájukat cserélték egy-egy ilyen dél-tiroli bölcsőért, természetesen az üzembentartói jog az eredeti tulajdonosé maradt. Aztán a Kermi közleményéből kiderült, hogy a bölcsőkbe valamilyen tévedés folytán szuperkatapultot szereltek, aki ringatás helyett hatalmas erővel lőtte ki a kisdedeket a sztratoszféra felé. Két ilyen kilövésből diplomáciai bonyodalom is származott, ugyanis a kilőtt csecsemők megsértették egy-egy NATO-állam légterét. Ráadásul egyiküknek elszakadt a Kermi által azóta már betiltott típusú gumibugyija, s a Die Welt, a The Times és a L'Espresso már a másnapi számban tudósította olvasóit egy új, szerves anyagból készült légifegyverről. Mivel az érintett körzetben egy segédmunkás épp egy amerikánerrel fusizott, természetesen partraszálltak az amerikai tengerészgyalogosok is az amerikai érdekek védelmében.

Betiltották a tüsszögő sósmogyorót is, mert kondíciójavítás helyett villámcsapást vezetett a fogyasztó szervezetébe. A fogyókúrázóknak szánt Kóróka-keksz néhány nap után rinocérosszá, huzamosabb fogyasztás esetén pedig brontoszaurusszá változtatta az embert.

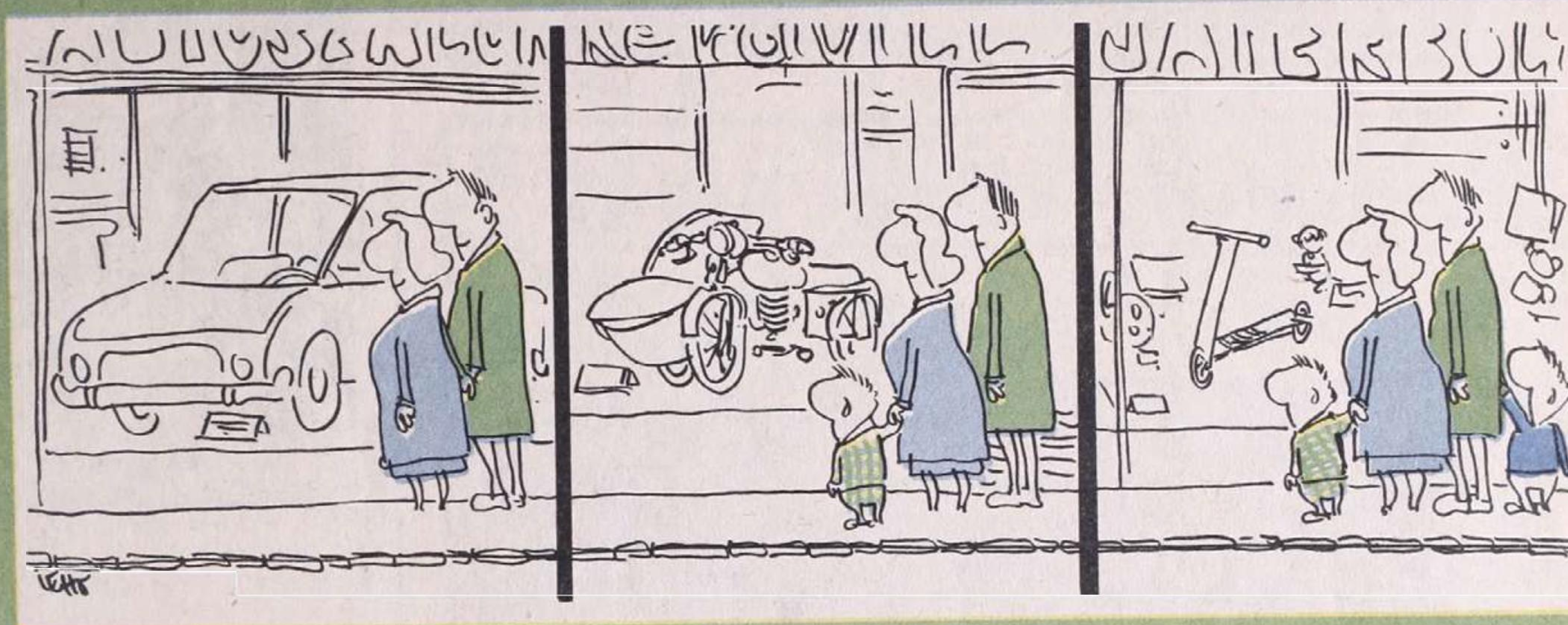
Most vásároltam magamnak egy propán-bután gázzal működő hajcsavarót, a reklám szerint ugyanis, ha ezzel csavarom be a hajam, akkor főszerepet kapok Mészáros Márta legújabb filmjében. Erre idáig nem került sor, viszont a legutóbbi hajcsavarást követően a bal lábam nagyujja elkezdett mozgalmi dalokat és virágénekeket dúdolni. Így érthető, hogy mostanában az eddiginél is nagyobb figyelemmel olvasom végig a Kermi közleményeit.

Vezda János

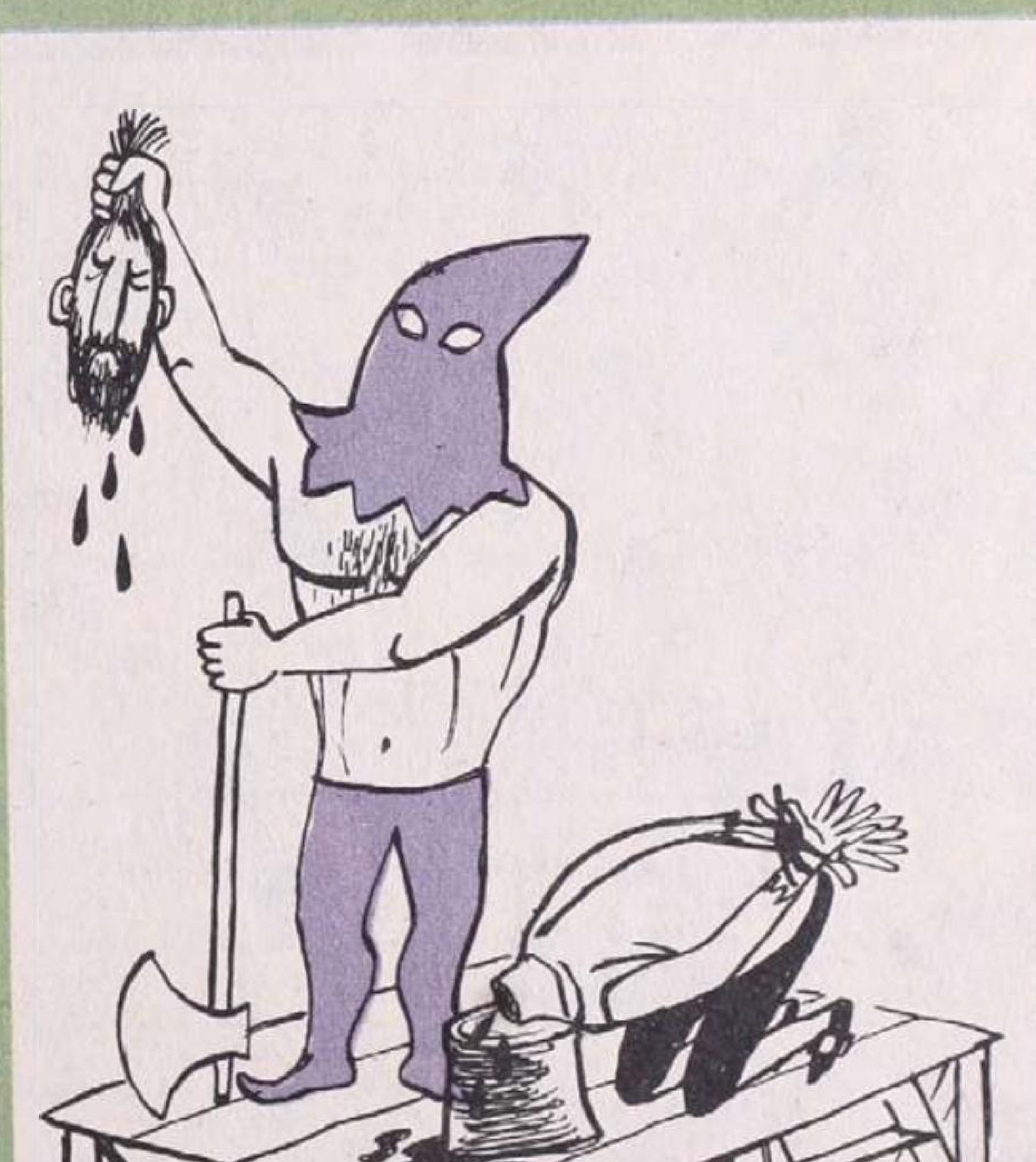

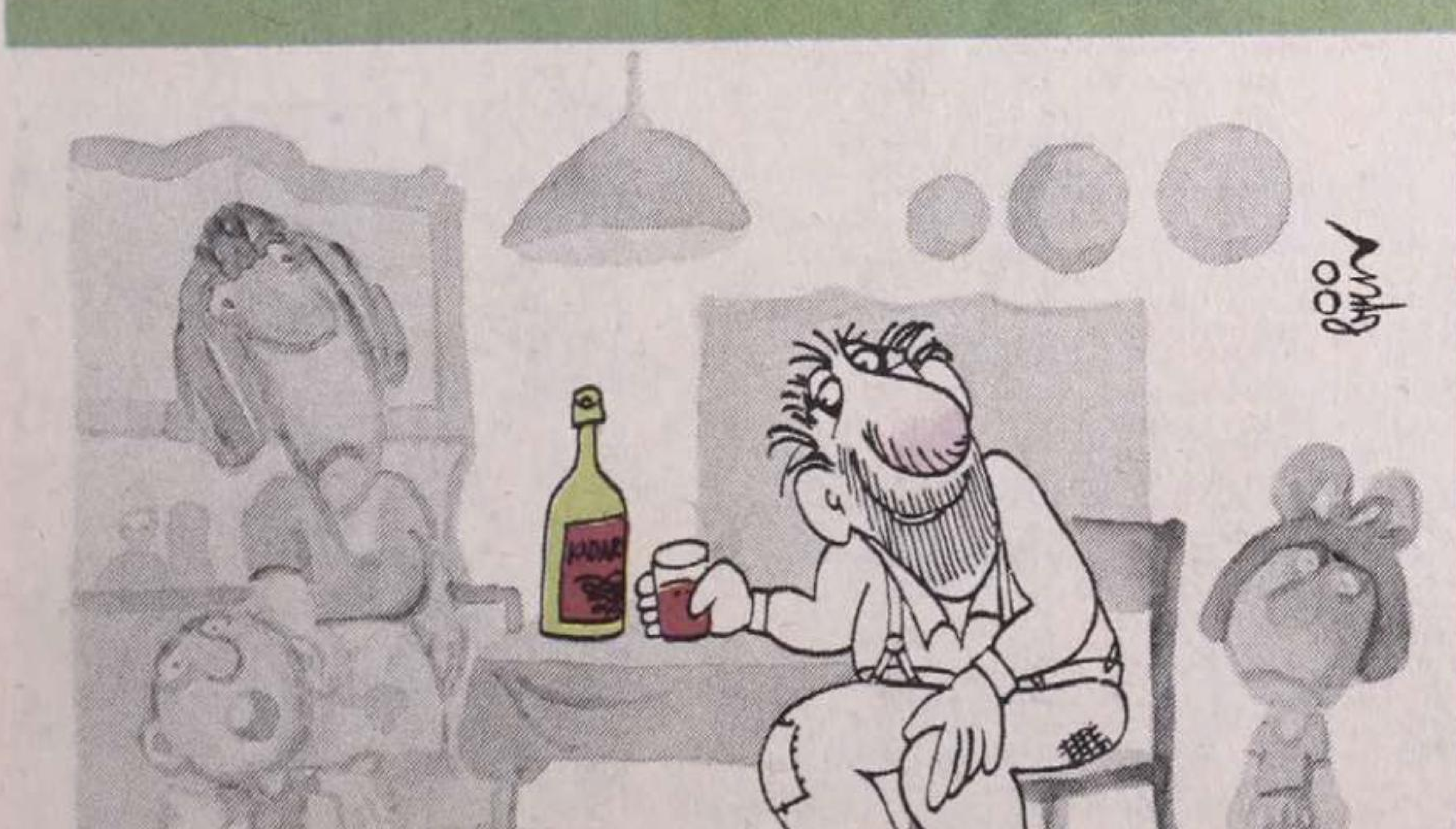

FÜLÖP,
DALLOS,
LEHOCZKI,
HEGEDŰS,
VÁRNAI,
BALÁZS-PIRI

redukció

A PATAK

Kirándulni voltam egy baráti társasággal Szentendrén. Előre összeállított program volt, Kovács Margit, templom, Műhely Galléria, tejfölös-fokhagymás-sajtos extralángos, Dunapart stb. Azonban találtunk egy patakot, és már mindenkit csak az érdekelt, hogyan kerüljünk át a patak másik oldalára. Nem mintha fontos lett volna, elvégre a túlsó parton semmi érdekeset nem láttunk egy döglött macskán kívül, de hát akkor is. Telehordtuk a vizet kövekkel, meg egy talált fazékkal, ami mindig elmerült, ha ráléptek. Közben nyakig vizesek lettünk a kétcentis víztől, de azért továbbra is fontosnak találtuk a „hidat". Nagy nehezen átkerültünk a másik oldalra. Először is levettük a cipőnket, aztán kifeküdtünk napozni. Volt, aki a zokniját is lekapta, hadd szellőzzön, na meg hogy lebarnuljon a talpa, de a többség nagykabátban napozott, hasonfekve. És percenként megkérdezte: barnult-e már? Remekül szórakoztunk, mert műsor is volt. Elég forgalmas helyen feküdtünk ugyanis, és mindenki, aki arra járt, kipróbálta a hidunkat. Aztán ő is levette a cipőjét, hogy száradjon. A lemerülő fazék mindig megtette kötelességét. Időnként elhangzott a „Műsor van, vagy mi ez a csobbanás?" — kérdés. Aztán jött egy csomó japán, akik nem akartak elindulni, de mi átküldtük őket. Nyugodt nép, még bőrig ázva is tud mosolyogni. Aztán rövid felfedező útra indultunk, hogy köveket gyűjtsünk szék gyanánt. Útközben találkoztunk egy cementeszsákkal, amit valaki lábujjhegyen alvó embernek nézett. (Azt mondta: „Itt alszik valaki, psszt, lábujjhegyen!".) Szedtünk köveket, és visszacipeltük őket. Én ráültem az enyémre, aztán miután felkászálódtam a földről, kijelentettem, hogy hehe, nekem hintakövem van. Erre azt mondták, hogy hehe, nekik meg epekövük. Ezután következett a kisműsor, egy sereg óvodás evickélt át a másik partra. Csak az óvónéni merült el a kétcentis patak mélyén. Hazafelé a hajón felébresztettem valakit, és megkérdeztem, hogy neki hogy tetszett az egész. Azt mondta, jobbra számított. Én meg balra. Na tessék, a mai ifjúságnak semmi sem elég jó?!

Nagy Zsuzsa

— Hogyan tudta minden álmát valóra váltani? — kérdezi az újságíró a sikeres férfitől.

— Mindig idejében felébredtem...

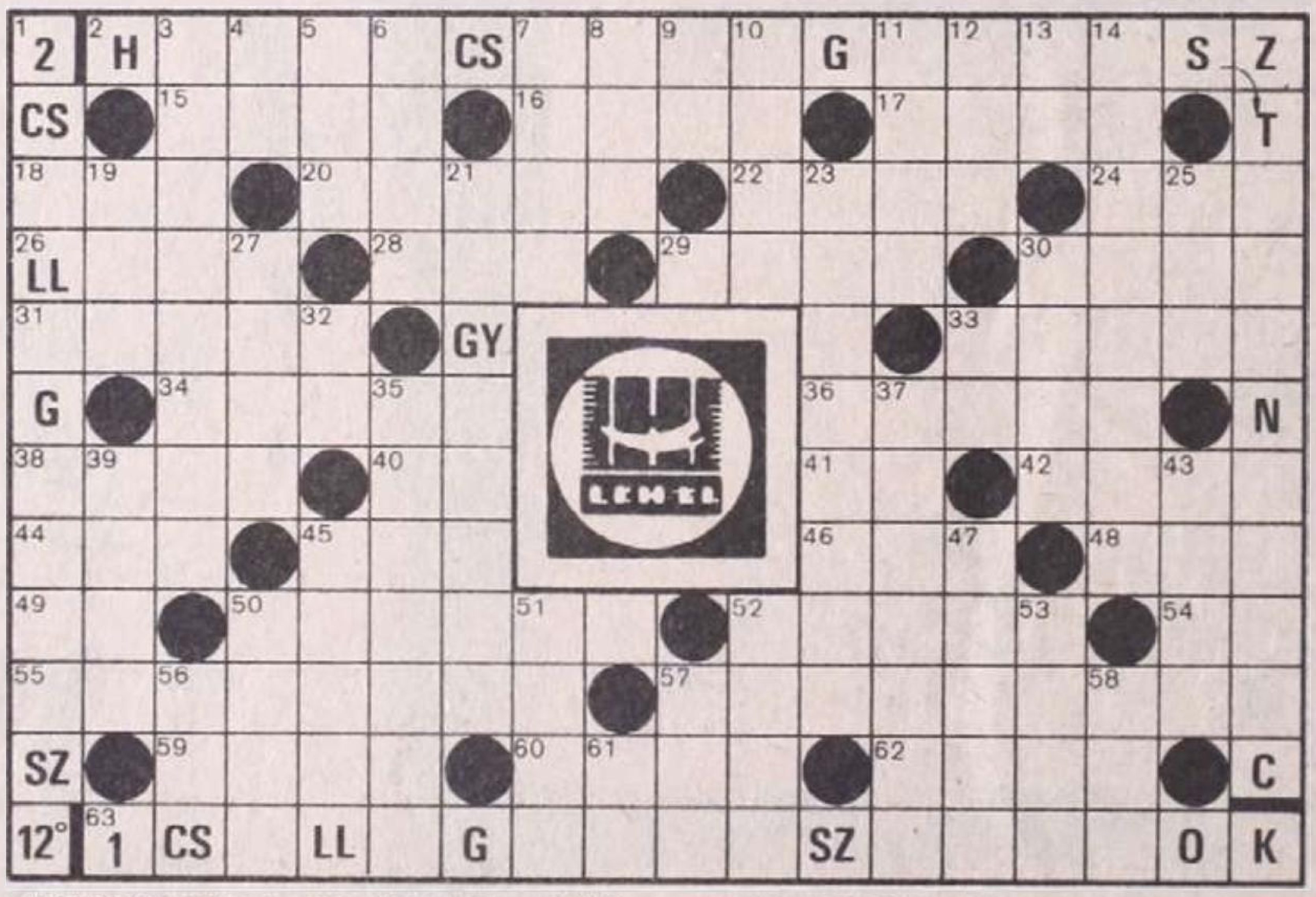
— Mondja, jól ismeri maga a közlekedési szabályokat? — kérdezi a rendőr a vadonatúj Skoda vezetőjétől.

— Persze — mondja a kezdő vezető. — Mit akar tudni?

MEGJELENT!

VÍZSZINTES: 2. Ezt jelentik a hűtőszekrényen levő csillagok. Folytatása a függőleges 1. sorban. 15 Könnyelmű. **16.** Mindennek a lelke. **17.** A héber írás első betűje (ALEF). **18.** Illetve, röv. **20.** Kötözésre használt rostanyag. **22.** Lovas nomád nép volt, névelővel. **24.** A francia, a spanyol és az olasz autók nemzetközi jelzése. **26.** Római számok: 50, 50, 1, 500 és 1. **28.** Ragadozó madár. **29.** Innivaló. **30.** Zenei hang. **31.** Hajókikötés. **33.** Zenei kifejezés: erősen. **34.** Munkácsy-díjas keramikus (Lívia). **36.** ... Vénusz. **38.** Miatt, népiesen. **40.** Kiejtett mássalhangzó. **41.** Állatok szállása. **42.** Négyen! **44.** Az ihlet kezdete! **45.** A laláző egynemű hangzói. **46.** Egy norvég és két osztrák autó jelzése. **48.** IIY. **49.** A nátrium vegyjele. **50.** Bogár, angolul (BEETLE). **52.** Lepke. **54.** Félig alvó! **55.** A kéz és a láb mozgatható nyúlványaiból. **57.** Félrevezetésről, ámításról. **59.** A kaleidoszkóp része! **60.** Rege. **62.** Kikötőváros az Adeni-öböl partján. **63. A függőleges 1. sor folytatása.**

FÜGGŐLEGES 1. A vízszintes 2. sor folytatása. **3.** Ácsorog. **4.** A kerék közepe! **5.** Fül, németül. **6.** Folyó, Hollandiában ömlik az Északi-tengerbe. **7.** Nemcsak olvas. **8.** Női név. **9.** Élen egynemű hangzói. **10.** Tény. **11.** Pofa, németül (MAUL). **12.** Az olasz, a luxemburgi és a norvég autók jelzése. **13.** Tiltószó. **14.** Világhírű cirkuszi bűvész volt. **19.** Egy kicsit liberális! **21. Négycsillagos hűtőszekrény.** **23.** Összhang. **25.** Az ... — polgári politikai napilap volt. **27.** Ceruza. **30.** Tovább, folytassa, angolul (GO ON). **32.** Doktor, röv. **33.** A falu egynemű hangzói. **35.** Határállomás Bács-Kiskun megyében. **37.** Így üdvözlik imádságukban Allahot a mohamedánok. **39.** ..., csuhaj! **43.** Színvonal. **45.** ...menni, muszáj lemenni. **47.** A fából készült tartó. **50.** Sziget Indonéziában. **51.** Római számok: kétszer 50 és kétszer 1000. **52.** Görög szóösszetételek előtagjaként: ál-, látszólagos. **53.** Esemény. **56.** Lány, argó (fordítva). **57.** Némán csen! **58.** RNF. **61.** Tojás, németül.

Beküldendő: a vízszintes 2., a függőleges 1., a vízszintes 63. és a függőleges 21. sor, valamint a négy képrejtvény megfejtése, június 24-ig. Cím: Hírlapkiadó Vállalat, Reklámszolgálat, Budapest, Blaha Lujza tér 3. 1959. Jelige: „Csillagok a hűtőszekrényen".

A helyesen megfejtők között tíz 100 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki. A nyereményeket postán küldjük el.

AZ OLVASÓ OLDALA

HÁROM APRÓSÁG

1

A Stollár Béla és Szemere utca találkozásánál zöldellő parkot találunk. Benne lombos fák, illatos virágok és sok-sok óvodás. Kedvesen játszanak, labdáznak és hintáznak. A legkisebb állampolgárokat minden érdekli. Mindent megfognak, kézbe vesznek, megcsodálnak. Sokszor azt is, amit nem kellene.

A park szélére elektromos szekrényt helyeztek. Rajta a felirat: 380 Volt. A felnőttek tudják, vagy legalábbis sejtik a jelentését: Vigyázat életveszélyes! Ám a gyermekpalánták mit sem sejtve fogócskáznak. A szekrény zárszerkezete megengedi, hogy a kíváncsi kezecskék akár bele is nyúljanak. Még rágondolni is rossz!

2

A Ludas Matyi idei számában szóvá tettük, hogy Kőbányán a 28-as villamos Bajcsy-kórház előtti megállójában a gyalogos közlekedés veszélyes. A villamospályát átalakították, a megálló a járdaszigetre került. A régi zebra elkopott, újabbakat nem festettek.

A BKV azóta sem intézkedett, válaszra sem méltatott bennünket. Nagyon szűk gazdasági évet zárhattak, ha már válaszlevélre se futja.

3

A Skála Metró Áruház megnyitását követő napokban a vásárlók és nézegetők közt sodródtam. Az étterem bejáratánál tábla fogadott: „Ruhatár és a csomagmegőrző használata kötelező! 2 forint.”

Az elmaradt megszólítás és a rideg hangú szöveg alá Skála-embléma került. Nos, nem azért a 2 forintért, de nem lehetne kicsit udvariasabban fogalmazni?

(f. i.)
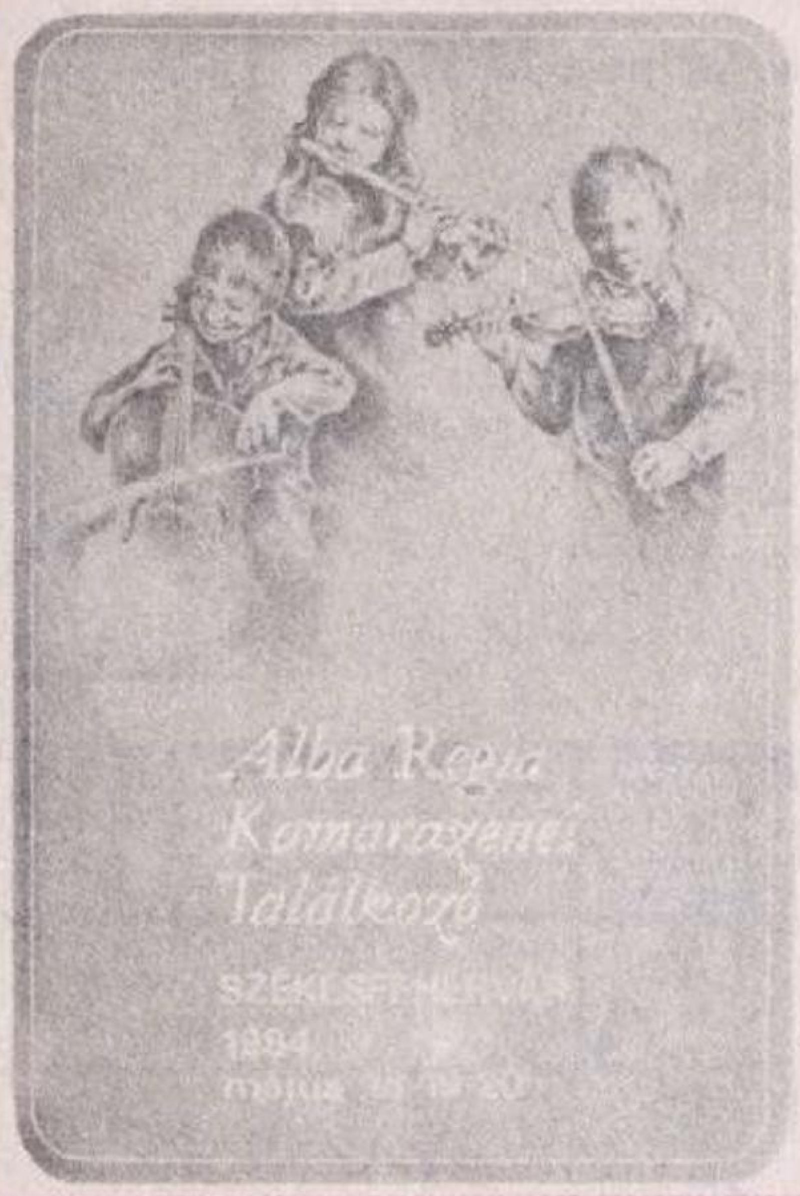
MILYEN EMBER VOLT A PÁTER?

Olvastam a Ludasban Polgár Dénesnek Balogh páterről írott cikkét. Ha humoreszkről lenne szó, akkor is bosszankodnék, de a cím alatt az állt, hogy a kitűnő újságíró önéletrajzának egy részletét közlik.

Balogh páterről sok mindent elmondtak: korrupt ember volt, vagyont érő képgyűjteményt harácsolt össze, egy vicc is szólt róla: ki a két legjobb pap? Zadravecz páter és ő, mert nem kell gyónni, elég ha áldoznak neki. Egy dolgot azonban nem lehet elvitatni tőle: nem volt buta ember, remek politikai érzékkel bírt, felismerte a helyzeteket és tisztában volt kora politikai távlataival. Éppen ezért kétlem, hogy úgy adta volna ki magát Polgár Dénesnek, amint azt a Ludasban olvashattuk. Sokkal inkább arról lehetett szó, hogy csőbe akarta húzni a szocdem újságírót — így akarván magának adut szerezni a politikai harcban. Csakhogy Polgár Dénes már akkor is jó újságíró volt, nem ugrott be, nem adott ziccert a ravasz rókának. Ha így írja meg Polgár Dénes — elhiszem neki.

Dr. Del Medico Imre
Budapest, Handzsár u. 6. 1149

TÜCSÖK és BOGÁR

Kizárólag balkezes kis muzsikusok részvételével!

(Beküldte Bódi László, pápai olvasónk)

Ma már kuriózum

Ahogy az időjárás engedte, mindenütt megkezdődtek az időszerű mezőgazdasági munkák, Zala megyében az alsószenterzsébeti határban hagyományos módon végzik a talajművelést a háztájiban. A ma már kuriózumnak számító, fogatos vetést a kis terület és a nehéz terep indokolja, hiszen az ökrök vontatta borona ma már a háztájiban is ritka. (MTI-fotó: Czika László felvétele — KS)

Annyira ritka, hogy már a képen láthatót is fejős tehenek vontatják!

(A Hajdú-Bihari Naplóban fedezte fel Veres Lászlóné, hortobágyi olvasónk)

Azokban az országokban, ahol a diákok belépése ingyenes a múzeumokba, ott az NDSZ-IGAZOLVÁNY ingyenes belépést biztosít, míg azokban az országokban, ahol csak kedvezményes belépő-

Ahol viszont a diákoknak nem kell belépti díjat fizetni a múzeumokba, ott az NDSZ igazolvány felmutatása-ellenében abszolúte díjmentesen látogathatják a múzeumokat

(Egy Express-prospektusban észlelte Szabó Marcell)

A Volán 1. sz. Vállalat 5. sz. üzemigazgatósága pályázatot hirdet

főnökvezető-helyettesi,

Elképzelhető még elnök-igazgató-vicevezéri státusz is . . .

(A HVG hirdetései között találta Fráter Béláné)

KÉT VÉLEMÉNY

Tény az már, hogy Hajnal Csaba utódja Jurás Ferenc lett. De kicsoda ő? Csak annyit tudunk róla, hogy sajtólevelező és már régóta írogat a Ludasba is. Ez elég ahhoz, hogy őt válasszák Hajnal Csabának?

Javaslom, indítsanak sorozatot Ki tud többet Jurás Ferencről? címmel.

Szemere Károly
Budapest

■

Továbbfejlesztettem Jurás Ferencnek a ballagásra vonatkozó ötletét. Köztudomású, milyen nehéz és költséges manapság a tornaruhák beszerzése. A megoldás kézenfekvő: legyen naturista ballagás! A ballagás helye természetesen Délegyháza lenne, az összes felmerülő költség pedig a Jurás Ferenc és Barátai elnevezésű Korlátolt Felelősségű Társaságot terhelné. A jó alakúak jutalmul érettségi bizonyítványt kapnának, de a többieknek sem kellene szomorkodniuk: vigaszdíjként Jurás-emlékplakettet kapnának.

Besztercei Miklós
Pécs, Gyöngyvös u. 12. 7632

VÁLTATLAN ÜVEGEK

Tetszetős kivitelben és nagy választékban hozza forgalomba a kereskedelem a különböző életkorra javasolt ízes és tápláló bébiételeket, csak az a baj, hogy az üvegeket nem váltják vissza. Az üveggyártáshoz anyagokat importálunk, ugyanakkor a háztartásokban a bébiételes üvegek tucatjai halmozódnak fel, mert még a szemetes sem akarja elvinni! Még a gyógyszertárak is visszaváltják az üvegeket, pedig a gyógyszer legalább annyira kényes dolog, mint a bébiétel. Ha bébiételnek nem is, de más célra — például méz tárolására — még használni lehetne ezeket az üvegeket, ezzel is használva a népgazdaságnak.

Dr. Aranyi Gábor
Szentes, Nyíri u. 25. 6600

CÁPAVESZÉLY

című rejtvényünk megfejtése:

— **Valóban hatásos ez a por?**
— **Magunk is ezt akarjuk megtudni.**

200 forint nyert:

Bukovszki András, Bp. Logodi u. 74—76. 1012
Teveli Izabella, Zalaegerszeg, Lenin út 25. 8900
Hevesi Antal, Üllő, Szövetkezet u. 16. 2225

A nyereményeket postán küldjük el.

TRIBÜN

Bobby Robson, az angol válogatott szövetségi kapitánya mondta a sportújságíróknak egy sajtótájékoztató végén:

— Nos, uraim, akkor Glasgowban, a skótok elleni mérkőzésen találkozunk. Jó lenne, ha mindegyikük hozna magával egy-egy játékost is. Ki tudja, hátha így összejönne egy ütőképes csapat.

●

Gene Shue, a Bullets edzője mondta legjobb játékosáról, Jeff Rulandról:

— Nélküle bizony csak gyenge középcsapat lennénk.

Majd némi tűnődés után hozzátette:

— Ami azt illeti, vele együtt is csak gyenge középcsapat vagyunk.

Melwin Howard, a Georgia cserejátékosa mondta:

— Tulajdonképpen nem is az a legrosszabb, hogy sokat ülök a kispadon. Hanem az, hogy keveset játszhatok.

●

Bettina Bunge egymás után tizenegyszer kikapott a női tenisz első számú csillagától, Martina Navratilovától. Az újságírók megkérdezték, tanult-e valamit ebből a lidércnyomásos sorozatból?

— Csak egyet gyakorolhattam — volt a válasz. — Hogyan kell Martinával a mérkőzés után kezet fogni.

●

Na és mennyi lesz a fizetésem? — kérdezte az újonc a szerződés aláírása előtt.

— Mérkőzésenként ötszáz márka — mondta a menedzser —, de ez később emelkedik.

— Jól van — bólintott az újonc. — Akkor később majd visszajövök.

(p. p.)

— Kérdés van? — kérdezi az előadó, miután befejezte unalmas, terjengős mondókáját.

— Hány óra? — szólal meg az első sorban egy férfi.

— Beleszerettem egy 20 éves nőbe. Ugyan mit tegyek, hogy feleségül jöjjön hozzám? — kérdezi barátjától a 60 éves multimilliomos.

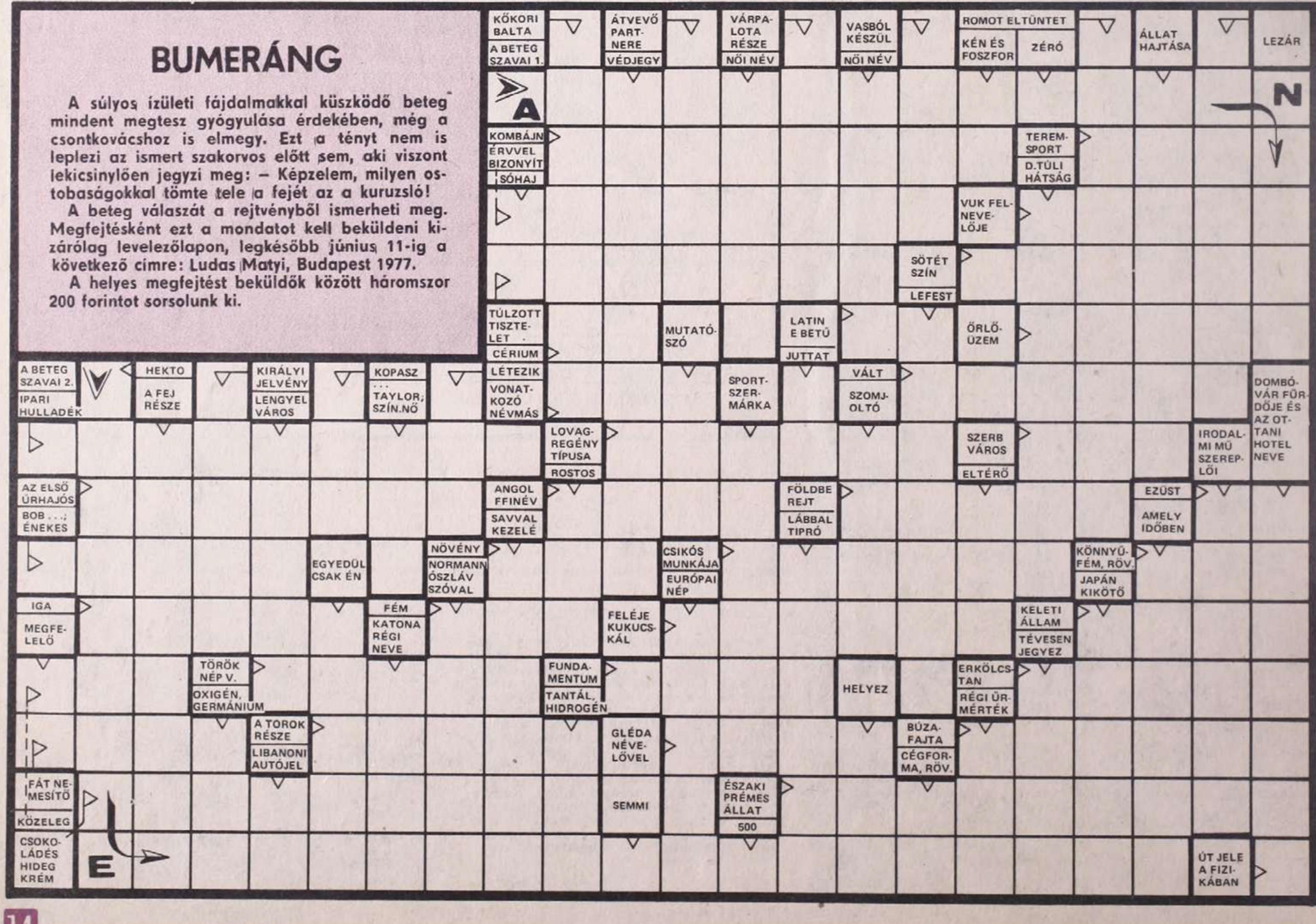
— Egyszerűen mondd azt, hogy már 80 éves vagy!

BUMERÁNG

A súlyos ízületi fájdalmakkal küszködő beteg mindent megtesz gyógyulása érdekében, még a csontkovácshoz is elmegy. Ezt a tényt nem is leplezi az ismert szakorvos előtt sem, aki viszont lekicsinylően jegyzi meg: – Képzelem, milyen ostobaságokkal tömte tele a fejét az a kuruzsló!

A beteg válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt a mondatot kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb június 11-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977.

A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

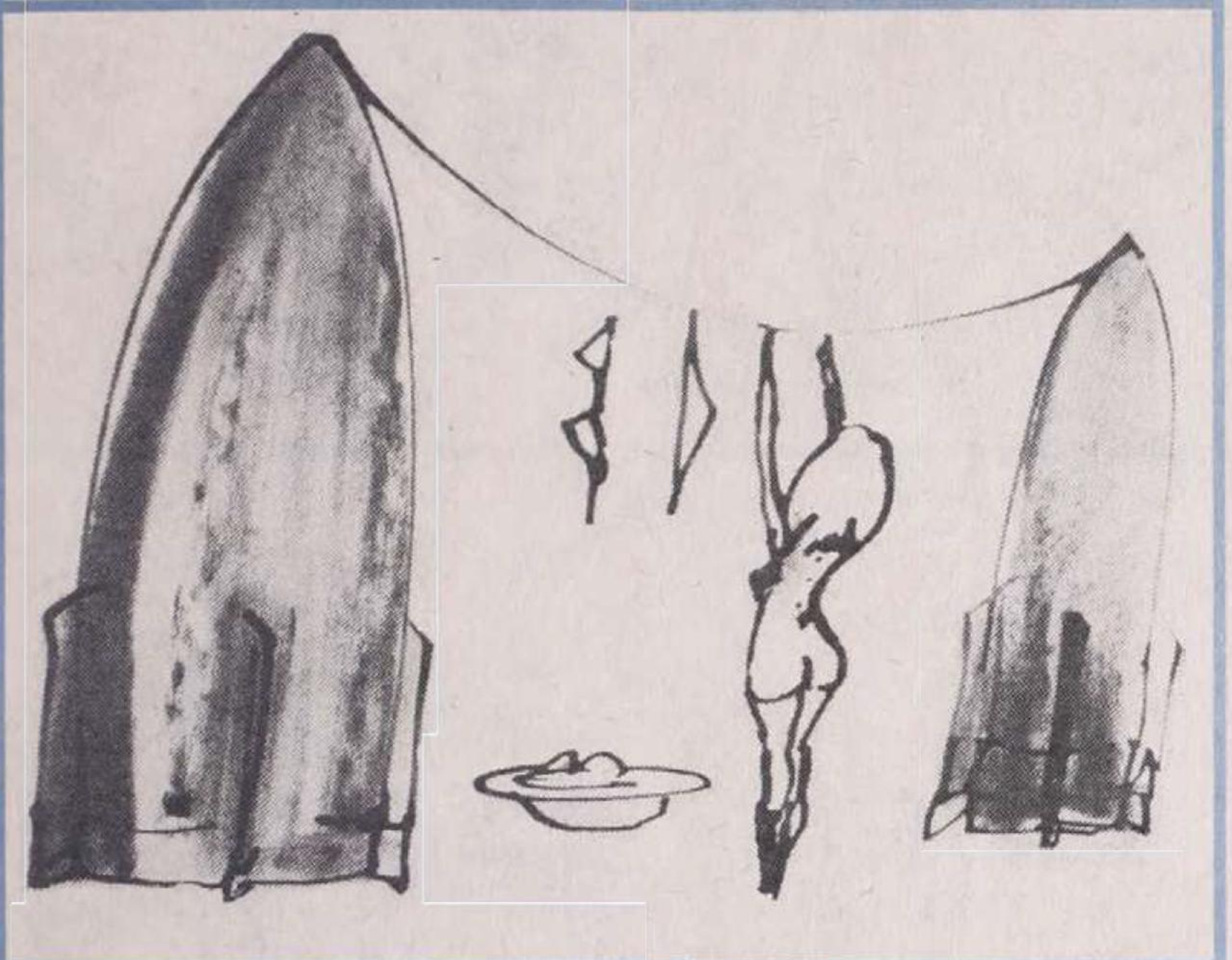
IMPORT HUMOR

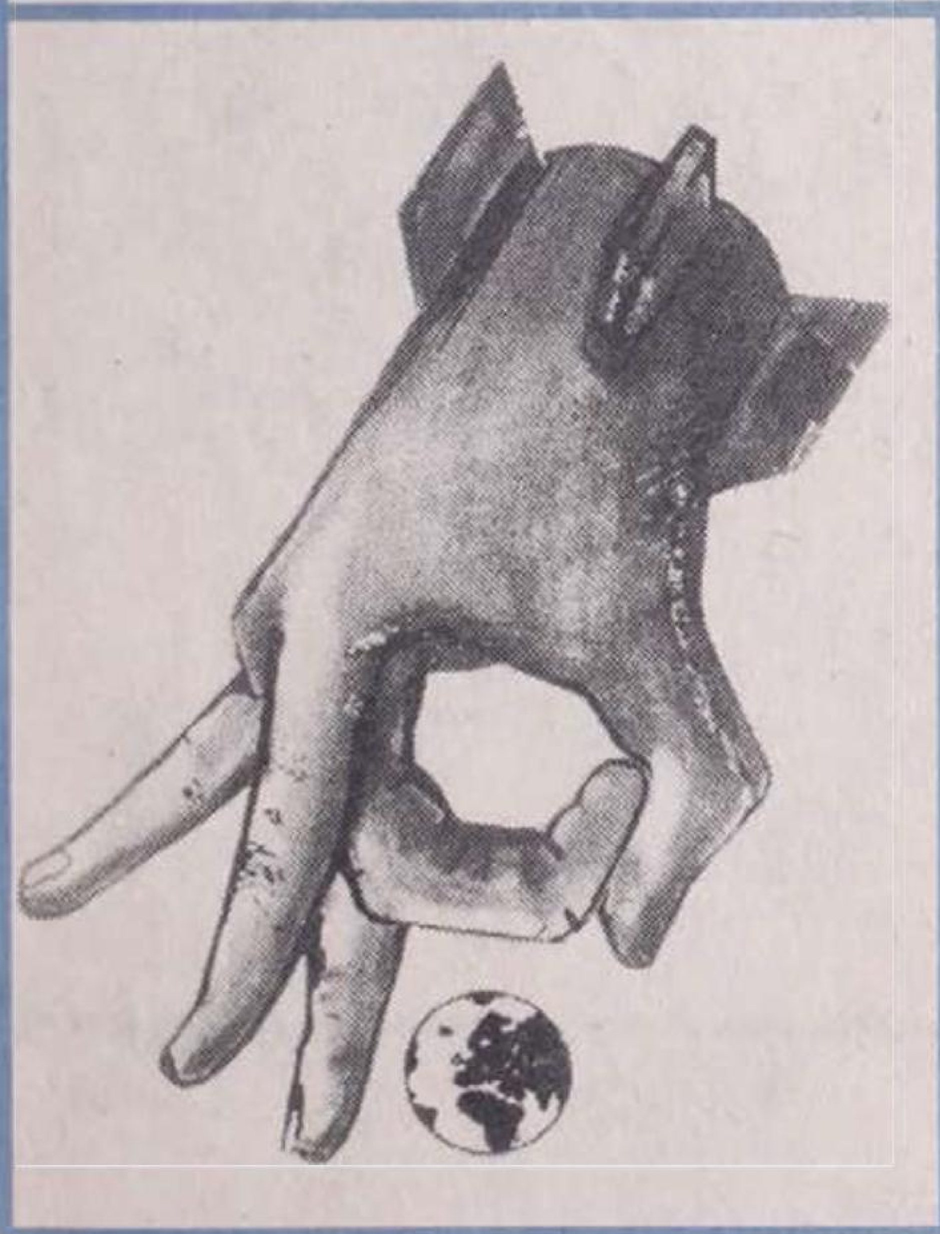
JAN BERNAT
CSEHSZLOVÁK
KARIKATURISTA RAJZAI

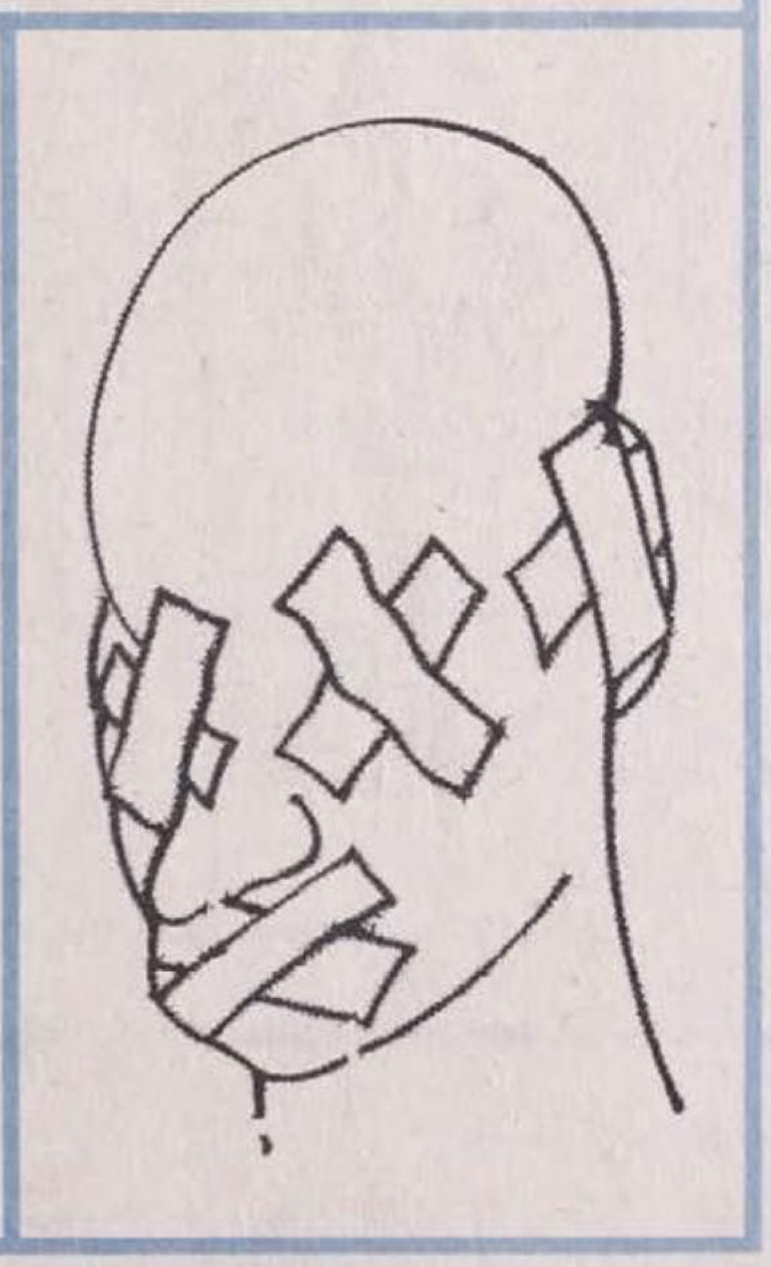

MODERN DIOGENÉSZ

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással

84.2308/20-23

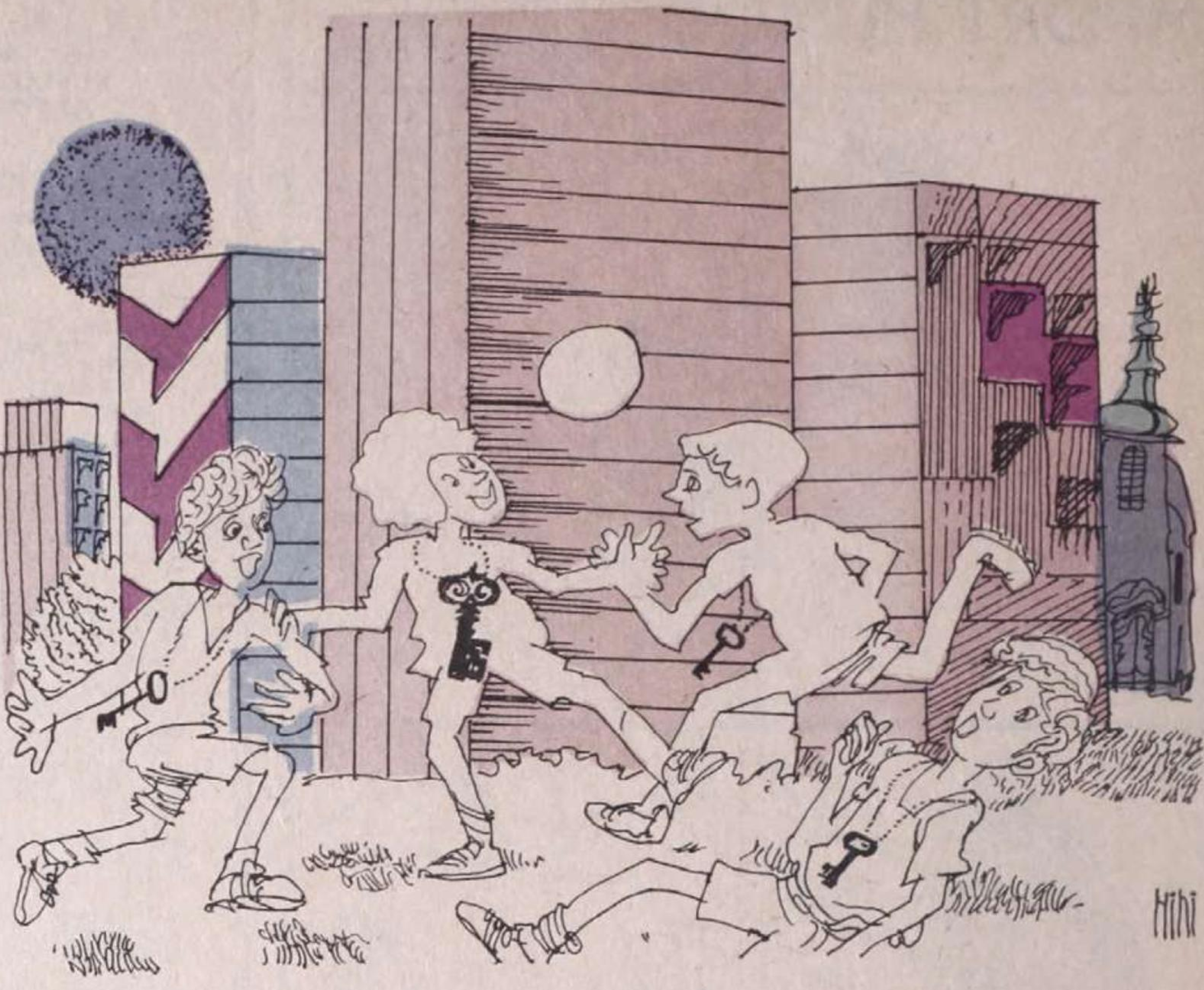
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató

ISSN 0134—0611

– Füst, köd, szmog, korom, benzingőz nem zavar, csak az én alkoholszagom?

KULCSOS GYEREKEK

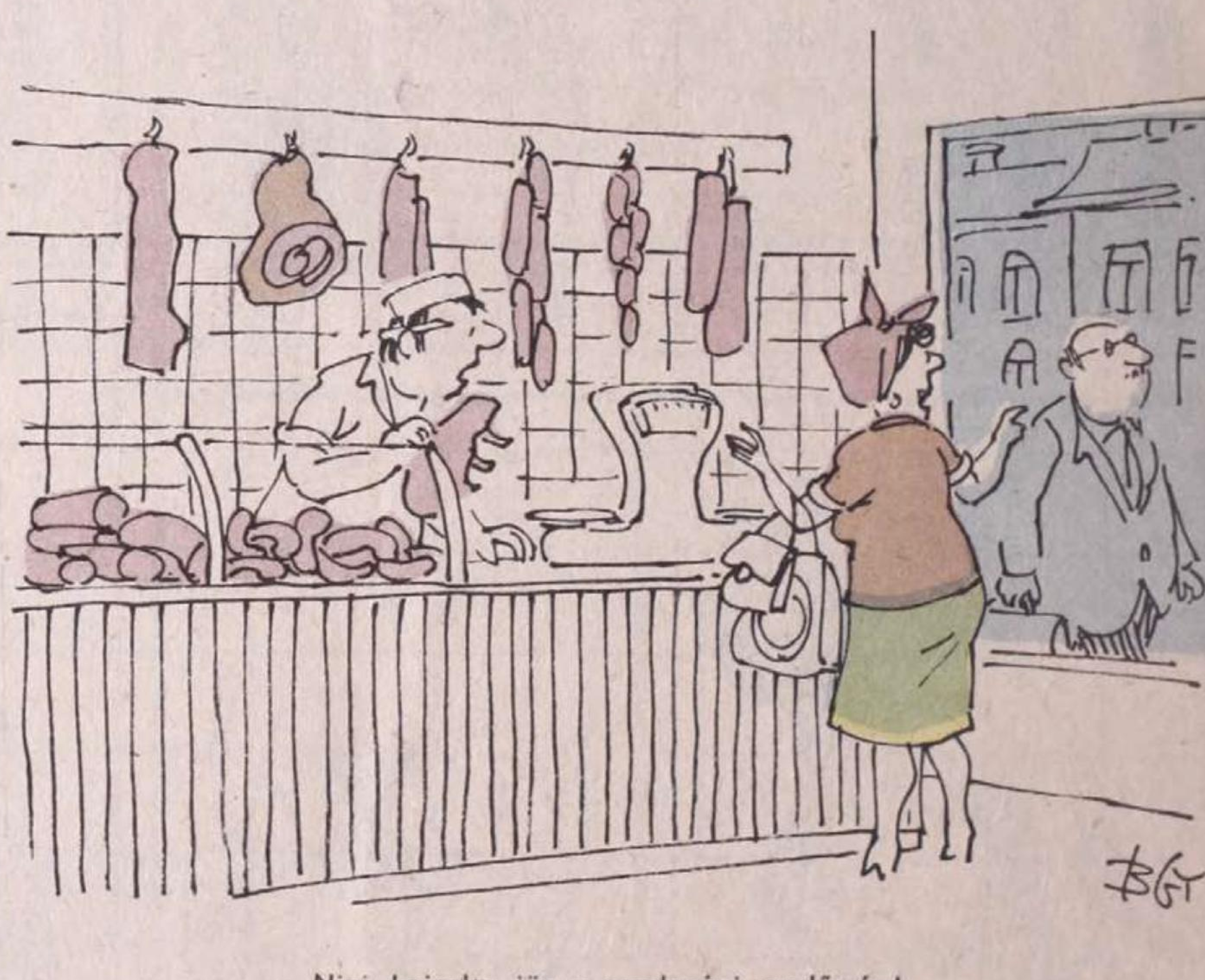

– Az én apukám sekrestyés . . .

KOOPERÁCIÓ

ÖTLET '84

– Nini, Lajoska, jön a gazdasági rendőrség!

IRÁNY A TELEK!

